ഒന്നായി മുന്നോട്ട്

മേജർ ആർച്ച്ബിഷപ്പിന്റെ അജപാലന പ്രബോധനം

(നാലാം മേജർ ആർക്കിഎപ്പിസ്കോപ്പൽ അസംബ്ലിയുടെ ചർച്ചകളെയും നിഗമനങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി സീറോമലബാർ സിനഡ് അംഗീകരിച്ച ശുപാർശകളുടെയും നിർദേശങ്ങളുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ മേജർ ആർച്ച്ബിഷപ്പ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന പ്രബോധനരേഖ)

കർദിനാൾ ജോർജ് ആലഞ്ചേരി
സീറോമലബാർ സഭയുടെ മേജർ ആർച്ച്ബിഷപ്പ്

മേജർ ആർക്കിഎപ്പിസ്കോപ്പൽ കൂരിയ
മൗണ്ട് സെന്റ് തോമസ്, കാക്കനാട്

6 ജനുവരി 2017

Title :

ഒന്നായി മുന്നോട്ട്

മേജർ ആർച്ച്ബിഷപ്പിന്റെ അജപാലന പ്രബോധനം

Published and distributed by :

മേജർ ആർക്കിഎപ്പിസ്കോപ്പൽ കൂരിയ

മൗണ്ട് സെന്റ് തോമസ്, കാക്കനാട്

കൊച്ചി - 682 030

Layout and Printing :

Viani Printings, Ernakulam, Ph.: 0484 2401635

(For private circulation only)

ഉള്ളടക്കം

ആമുഖം 07

പശ്ചാത്തലം 07

ജീവിതത്തിലെ ലാളിത്യം 07

കുടുംബത്തിലെ സാക്ഷ്യം 07

പ്രവാസികളുടെ ദൗത്യം 07

മുന്നോട്ടുള്ള പാതയിൽ 07

ഉപസംഹാരം 07

കർമപരിപാടികൾ 07

- നേതൃത്വശുശ്രൂഷയുടെ തലത്തിൽ.................................... 07
- രൂപതതലത്തിൽ... 07
- ഇടവകതലത്തിൽ... 07
- കുടുംബതലത്തിൽ... 07
- മിഷൻപ്രവർത്തനങ്ങൾ 07
- പ്രവാസികൾ 07
- പൊതുനിർദേശങ്ങൾ... 07
- വിലയിരുത്തി മുന്നോട്ട്.. 07

ഒന്നായി മുന്നോട്ട്

മേജർ ആർച്ച്ബിഷപ്പിന്റെ അജപാലന പ്രബോധനം

ആമുഖം

1. സീറോമലബാർ സഭയുടെ നാലാമത്തെ മേജർ ആർക്കിഎപ്പിസ്കോപ്പൽ അസംബ്ലി 2016 ഓഗസ്റ്റ് 25 മുതൽ 28 വരെയുള്ള തീയതികളിലായി നടന്നു. ഇരിഞ്ഞാലക്കുട രൂപതയിലെ കൊടകര സഹൃദയ കോളേജ് ഓഫ് എൻജിനീയറിംഗ് ആൻഡ് ടെക്നോളജിയായിരുന്നു വേദി. എല്ലാവരുടെയും സഹകരണത്തോടെ നടന്ന അസംബ്ലി തികച്ചും വിജയകരമായിരുന്നു. ജീവിതത്തിലെ ലാളിത്യം, കുടുംബത്തിലെ സാക്ഷ്യം, പ്രവാസികളുടെ ദൗത്യം എന്നീ മൂന്നു വിഷയങ്ങൾ ആയിരുന്നു അസംബ്ലി പഠനത്തിനും പരിചിന്തനത്തിനുമായി സ്വീകരിച്ചത്. അതോടൊപ്പം സഭയുടെ പൊതുവായ ദൗത്യവും സാക്ഷ്യവും അസംബ്ലിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് എടുത്തു. അഞ്ചുവർഷത്തിലൊരിക്കൽ നടക്കുന്ന മേജർ ആർക്കിഎപ്പിസ്കോപ്പൽ അസംബ്ലി സഭാജീവിതത്തെ മുഴുവൻ വിലയിരുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അസംബ്ലിയുടെ നിർദേശങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകം ചർച്ചയ്ക്ക് വിധേയമാക്കിയ വിഷയങ്ങളുടെ മേഖലകളെ സ്പർശിക്കുന്നവയും പൊതുവായ ക്രൈസ്തവസാക്ഷ്യത്തെ സംബന്ധിക്കുന്നവയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അസംബ്ലിയുടെ പ്രസ്താവനയും നിർദേശങ്ങളും സിനഡിന്റെ അംഗീകാരത്തോടെ നേരത്തെതന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. എല്ലാ നിർദേശങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഈ പ്രബോധനം നൽകുന്നത്.

പശ്ചാത്തലം

2. കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടുവ്യത്യാസം വന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് സഭയും ലോകവും വിലയിരുത്തുന്നു. ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പായാണ് ഇതിനു പ്രചോദകൻ എന്നും ഏവരും മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ കാഴ്ചപ്പാടു വ്യത്യാസം സഭയുടെ എല്ലാ തലങ്ങളെയും സ്പർശിക്കുന്നതാണ്. കാരുണ്യ

മാണ് അതിന്റെ മുഖമുദ്ര. ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യം കർത്താവായ ഈശോ മിശിഹായിലൂടെ ലോകത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും മനുഷ്യസമൂഹത്തിന് അനുഭവവേദ്യവുമായ രീതിയിൽ സഭാമക്കളിലൂടെ പ്രാവർത്തികമാകണം എന്നതാണ് പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടിലെ ഊന്നൽ (*കാരുണ്യത്തിന്റെ മുഖം*, നമ്പർ 25). ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പായുടെ പ്രബോധനങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും ഈ കാരുണ്യമനോഭാവത്തെ ശക്തമായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. മെത്രാൻമാരും വൈദികരും സമർപ്പിതരും അല്മായസഹോദരീസഹോദരൻമാരും കാരുണ്യത്തിന്റെ സംവാഹകരാകുവാൻ മാർപാപ്പാ നിർദേശിക്കുന്നു. കാരുണ്യം പ്രതിഫലിക്കപ്പെടേണ്ട പ്രധാനപ്പെട്ട മേഖലയായി മാർപാപ്പാ കുടുംബത്തെ കാണുന്നു. കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചു നടന്ന രണ്ടു സിനഡുകൾക്കു ശേഷം, പരിശുദ്ധ പിതാവ് പുറപ്പെടുവിച്ച "*സ്നേഹത്തിന്റെ ആനന്ദം*" എന്ന അപ്പസ്തോലിക പ്രബോധനം സഭയുടെ മുന്നോട്ടുള്ള ഗതിയിൽ ഒരു അടിസ്ഥാന രേഖയായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് സീറോ മലബാർ സിനഡ് സഭാമക്കളോട് ആലോചിച്ചശേഷം മേല്പ്പറഞ്ഞ മൂന്നു വിഷയങ്ങൾ മേജർ ആർക്കിഎപ്പിസ്കോപ്പൽ അസംബ്ലിയുടെ പഠനത്തിനും ചർച്ചകൾക്കുമായി വച്ചത്.

ജീവിതത്തിലെ ലാളിത്യം

3. പൊതുസമൂഹത്തിന്റെ സാമ്പത്തികവും സാങ്കേതികവുമായ പുരോഗതി യുടെ പാതയിൽ സഞ്ചരിച്ച സഭാമക്കളുടെ ജീവിതത്തിൽ ചില ലൗകിക ചിന്താഗതികളും പ്രവർത്തനശൈലികളും കടന്നുവന്നു. രക്ഷകനായ ഈശോ മിശിഹായുടെയും ആദിമസഭയുടെയും ജീവിതസാക്ഷ്യത്തിന് നിരക്കാത്ത ഈ പ്രവണതകൾക്കെതിരെയാണ് മേജർ ആർക്കിഎപ്പിസ്കോപ്പൽ അസംബ്ലി ശക്തമായി പ്രതികരിച്ചിട്ടുള്ളത്. വർദ്ധിച്ച വസ്തുവകകൾ മറ്റു മനു ഷ്യരെ എന്നപോലെ സഭാമക്കളെയും ഉപഭോഗസംസ്കാരത്തിലെത്തിച്ചു. ഒരുവനുള്ളതെല്ലാം അവന്റെ ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾക്കും ആഡംബരത്തിനും ഉപയോഗിക്കാനുള്ളതാണെന്ന ധാരണ വളർന്നു. സമ്പത്ത്, ആഡംബരപൂർവകമായ ആഘോഷത്തിനു ചെലവിടുന്ന പതിവ് സമൂഹത്തിൽ വ്യാപിച്ചു. ഇത്തരം പ്രവണതകളെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഈശോയുടെ ജീവിതത്തിലെ ലാളിത്യത്തിലേക്കും സുവിശേഷോചിതമായ മിതത്വത്തിലേക്കും നാം തിരിച്ചുവരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

'ദൈവത്തിന്റെ സമ്പന്നതകളെല്ലാം സ്വന്തമായുണ്ടായിരുന്നിട്ടും സ്വയം ശൂന്യനാക്കിക്കൊണ്ട് അവൻ ദാസന്റെ രൂപം സ്വീകരിച്ചു (ഫിലി 2: 6-7). വചനം ഒരു മനുഷ്യശിശുവായി ജനിച്ചു (യോഹ 1: 14). വിനയത്തിന്റെയും

ലാളിത്യത്തിന്റെയും ആൾരൂപമായാണ് അവൻ കാലിത്തൊഴുത്തിൽ പിറന്നത് (ലൂക്കാ 2: 7). കുറുനരികൾക്കു മാളങ്ങളും ആകാശപറവകൾക്ക് കൂടുകളുമുണ്ടെങ്കിലും മനുഷ്യപുത്രനു തല ചായ്ക്കാൻ സ്വന്തമായി ഒരിടവുമില്ലായിരുന്നു (മത്താ 8: 20). എല്ലാം ഉള്ളവനായിരുന്നിട്ടും തന്റെ ജനനത്തിലും ജീവിതത്തിലും മരണത്തിലും ഈശോ ദരിദ്രനായിരുന്നു'. ഈശോയു ടെ ലാളിത്യം അവന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിലും കുരിശുമരണത്തിലും അവസാനിക്കുന്നതായിരുന്നില്ല. മറിച്ച് അപ്പമായി മാറാൻ മാത്രം അവൻ തന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തി. ഇന്നും വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ നമുക്ക് അനുഭവവേദ്യമാകുന്നത് അവന്റെ ഈ ലാളിത്യത്തിന്റെ പരമകാഷ്ഠയാണ്. കുർബാനയിലൂടെ അവിടുന്ന് ഈ ലാളിത്യഭാവം ജീവിതനിയമമാക്കാനാണ് നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.' (അസംബ്ലിയുടെ മാർഗരേഖ, *ജീവിതത്തിലെ ലാളിത്യം,* നമ്പർ 57) ദൈവത്തോടുള്ള സമാനത മറച്ചുവച്ചു, മനുഷ്യനു സദൃശനായി, ദാസന്റെ രൂപമെടുത്ത് അപ്പത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ മനുഷ്യനു ഭോജനമായി മാറിയ മിശിഹായെപ്പോലെ ക്രൈസ്തവർ തങ്ങൾക്കുള്ള സമ്പന്നതയെ മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള സമർപ്പണത്തിലൂടെ ശരിയായി വിനിയോഗിക്കുവാൻ തയ്യാറാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമൊരു തിരിച്ചുവരവ് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തലങ്ങളിലും സംഭവിക്കണം.

ലൗകികവസ്തുക്കളുടെ നീതിപൂർവകമായ വിതരണം നിയമം മൂലം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ഭരണാധികാരികൾ പരിശ്രമിക്കുന്നു. എന്നാൽ ക്രൈസ്തവർ നിയമത്തെയും മറികടക്കുന്ന നീതി നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടവരാണ്. അതാണ് കാരുണ്യം. കാരുണ്യം നീതിയുടെ പൂർത്തീകരണമാണ് എന്ന് ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ പറയുന്നു. "കാരുണ്യം നീതിയെയും സത്യത്തെയും പുറംതള്ളുന്നില്ലെന്നത് നേരാണ്. എന്നാൽ കാരുണ്യമാണ് നീതിയുടെ പരിപൂർണതയെന്നും അതാണ് ദൈവത്തിന്റെ സത്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും തിളങ്ങുന്ന പ്രകാശനമെന്നും പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി നാം പറയേണ്ടതുണ്ട്." (*സ്നേഹത്തിന്റെ ആനന്ദം,* നമ്പർ 311, *കാരുണ്യത്തിന്റെ മുഖം,* നമ്പർ 10)

4. വ്യക്തിജീവിതത്തിൽ നാമിന്നു ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ അത്യാവശ്യമുള്ളവ, ആവശ്യമുള്ളവ, സൗകര്യത്തിനുള്ളവ, ആഡംബരസ്വഭാവമുള്ളവ, ആർഭാടമായവ എന്നിങ്ങനെ വിവേചിച്ചറിഞ്ഞ് ആഡംബരങ്ങളെയും ആർഭാടങ്ങളെയും പരിപൂർണമായി വർജിക്കുവാൻ നാം തയ്യാറാകണം. ഓരോരുത്തരും തങ്ങളുടെ ന്യായമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ നിവർത്തിച്ചശേഷം ബാക്കിയുള്ളവ ദരിദ്രരും ആവശ്യക്കാരുമായിട്ടുള്ളവർക്കു നല്കുവാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതാണ് ലാളിത്യം ആവശ്യപ്പെടുന്ന അടിസ്ഥാനധർമ്മം. തന്റെ അധ്വാനം വഴി സമ്പാദിക്കുന്നതെല്ലാം തനിക്കുവേണ്ടിതന്നെയുള്ളതാണ് എന്ന ചിന്ത മാറ്റി തന്റെ അധ്വാനഫലം തന്റെ സഹോദരനു

കൂടി അർഹതപ്പെട്ടതാണെന്നുള്ള സുവിശേഷചിന്ത നാം ഉൾക്കൊള്ളണം. നമ്മുടെ അധ്വാനം ഏതു തരത്തിലുള്ളതായാലും നമുക്കാവശ്യമുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞ് അതിൽനിന്നു സമ്പാദിക്കുവാൻ കഴിയുന്നുവെങ്കിൽ അതിനു കാരണം നാം സമ്പാദിക്കുന്നവയ്ക്കു ഉത്തേജകമായി നമ്മുടെ ശക്തിയിൽ കവിഞ്ഞ ഘടകങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നതാണ്. അപ്രകാരം സമൂഹത്തിലെ വിവിധ ശക്തികളുടെ ഒന്നിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമായി നടക്കുന്ന, നമ്മുടെ അധ്വാനം കൈവരുത്തുന്ന ഫലങ്ങൾ, സമൂഹത്തിലെ പാവപ്പെട്ടവരോടൊപ്പം പങ്കിടുവാൻ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നാം നിർബന്ധിതരാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൃഷിക്കാരൻ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്ന അന്തരീക്ഷവായുവും മഴയും വെയിലുമെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ ദാനങ്ങളാണ്. അവയെല്ലാം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുമ്പോൾ കർഷകനു ലഭിക്കുന്ന വിളവുകൾ അവനെന്നതുപോലെ ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളായ തന്റെ സഹോദരങ്ങൾക്കും അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്ന് ന്യായമായി മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ വ്യാപാരം, വ്യവസായം, ഉദ്യോഗങ്ങൾ, മാധ്യമപ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം സമൂഹത്തിന്റെ പൊതുവായ സഹകരണത്തോടെയാണ് ഓരോ വ്യക്തിയും നിർവഹിക്കുന്നതും അതിൽനിന്നു ഫലങ്ങൾ കൊയ്യുന്നതും. അപ്രകാരം ഓരോരുത്തുടെയും അധ്വാനത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ ആനുപാതികമായി മറ്റുള്ളവർക്കും വിശിഷ്യാ, അവയൊക്കെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ സാധ്യതയില്ലാത്തവർക്കും അർഹതപ്പെട്ടതായി നാം കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു (*സന്തോഷവും പ്രത്യാശയും*, നമ്പർ 69). പാവപ്പെട്ടവരും പരിത്യക്തരുമാണ് ഇപ്രകാരം അർഹതപ്പെട്ടവരിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനത്തുനില്ക്കുന്നത്. ക്രൈസ്തവരുടെ വ്യക്തിജീവിതത്തിലെ മാമ്മോദീസാ, തിരുപ്പട്ടം, വിവാഹം, ജൂബിലികൾ, ഓർമയാചരണങ്ങൾ എന്നിവയിലെല്ലാം സമഭാവനയോടെ ദരിദ്രരുടെ പങ്കാളിത്തം ഉറപ്പുവരുത്താൻ സാധിക്കണം. ഈശോയുടെ വാക്കുകൾ ഓർമയിലിരിക്കട്ടെ: “നീ സദ്യ നടത്തുമ്പോൾ ദരിദ്രർ, വികലാംഗർ, മുടന്തർ, കുരുടർ എന്നിവരെ ക്ഷണിക്കുക. അപ്പോൾ നീ ഭാഗ്യവാനായിരിക്കും. എന്തെന്നാൽ, പകരം നൽകാൻ അവരുടെ പക്കൽ ഒന്നുമില്ല. നീതിമാന്മാരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ നിനക്കു പ്രതിഫലം ലഭിക്കും”(ലൂക്കാ 14: 13–14).

തന്റെ സമ്പത്തുപയോഗിച്ച് ജീവിതത്തിന്റെ ധാടിയും മോടിയും വർധിപ്പിച്ചാൽ താൻതന്നെ ബഹുമാനിതനാകും എന്നു ചിന്തിക്കുന്നവരുണ്ട്. താൻ വസിക്കുന്ന വീടും ധരിക്കുന്ന വസ്ത്രവും അണിയുന്ന ആഭരണവും ഉപയോഗിക്കുന്ന വാഹനവും നടത്തുന്ന വിരുന്നുകളുടെ വിഭവസമൃദ്ധിയും ഒക്കെയാണ് തന്നെ വലിയവനാക്കുന്നതെന്നു പലരും

ചിന്തിച്ചുപോകുന്നു. ഇതെത്രയോ മൗഢ്യമാണ്! എന്നാൽ നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ വലിപ്പം നാം ദൈവത്തിന്റെ നീതിയും സ്നേഹവും കാരുണ്യവും എല്ലാവരോടും അനുവർത്തിക്കുന്നതിലാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തിലേക്കാണ് പലരും തിരുത്തലുകൾ വരുത്തി തിരിച്ചു വരേണ്ടത്.

5. സഭാതലത്തിൽ ലാളിത്യം പ്രാവർത്തികമാകേണ്ടത് പ്രധാനമായും നിർമാണപ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും തിരുനാളാഘോഷങ്ങളുടെയും മേഖലകളിലാണ്. ഇവയിലാണ് ധൂർത്തും ആഡംബരവും കൂടുതലായി കണ്ടുവരുന്നത്. ഈ രംഗത്ത് ഇടവകസമൂഹങ്ങൾ പാലിക്കേണ്ട മിതത്വം മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പുതിയൊരു ദൈവാലയം അവശ്യമാണോ, അതിന്റെ വലുപ്പവും ആകാരഭംഗിയും എപ്രകാരമായിരിക്കണം എന്നൊക്കെ വിശകലനം ചെയ്ത് സുചിന്തിതമായ തീരുമാനങ്ങളെടുക്കണം ഇടവക ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതിക്ക് അനുസൃതമായിരിക്കണം ഏറ്റെടുക്കുന്ന നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. ന്യായമായ ധനസമാഹരണ മാർഗങ്ങൾ മാത്രം അവലംബിക്കുവാനും ശ്രദ്ധിക്കണം. തുടർസംര ക്ഷണം (maintenance) വലിയൊരു ഭാരമാകുന്ന രീതിയിൽ സങ്കീർണമായ ബാഹ്യാകാരങ്ങളോടെ നിർമിക്കപ്പെടുന്ന ദൈവാലയങ്ങളും അനുബന്ധനി ർമിതികളും ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ ആവശ്യകമാണോയെന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ദൈവജനത്തിന് ഒന്നിച്ചുകൂടി ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുവാനും കൂട്ടായ്മയിൽ വളരുവാനും ഉപകരിക്കുന്ന നിർമിതികളാണ് നമുക്കുണ്ടാകേണ്ടത്.ചില ചരിത്രപ്രധാനമായ സ്ഥലങ്ങളിലോ, തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രങ്ങളിലോ, ദീർഘകാലം നിലനിൽക്കുന്ന സ്മാരകങ്ങൾ നിർമിക്കുക ആവശ്യകമായിരിക്കും. ഇത്തരം ദൈവാലയങ്ങളുടെ കലാപരമായ സൗഷ്ഠവം നിലനിർത്തേണ്ടതുണ്ടെങ്കിലും അവിടെയും ധനത്തിന്റെ ദുരുപയോഗം സംഭവിക്കാനിടയാകരുത്. ദൈവാലയങ്ങളോ സ്മാരകമന്ദിരങ്ങളോ സഭാസമൂഹത്തിന്റെ പ്രൗഢി പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ളവയല്ല. അത്തരം ചിന്തകൾക്കടിമപ്പെട്ടാണ്, ദൈവാലയത്തിനുള്ളിൽ ജനങ്ങൾക്കു സമ്മേളിക്കുന്നതിനും ആരാധനയ്ക്കുപകരിക്കുന്നതിനും യോജിച്ച സംവിധാനങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കുന്നതിനുപകരം ബാഹ്യമോടിക്ക് അമിത പ്രാധാന്യം നൽകി വൻ ഗോപുരങ്ങളും എടുപ്പുകളും നിർമിക്കുന്നത്. ബാബേൽ ഗോപുരം പണിത പഴയനിയമ ജനതയുടെ ചിന്തയും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല. സഭയുടെ എല്ലാ നിർമാണപ്രവർത്തനങ്ങളിലും സമൂഹത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനും വളർച്ചയ്ക്കും സഹായകമായ നിർമിതികളായിരിക്കണം നാം ലക്ഷ്യം വയ്ക്കേണ്ടത്. കൂടുതൽ വരുമാനമുള്ള ഇടവകകളും സ്ഥാപനങ്ങളും തങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യത്തിൽനിന്ന് മിഷൻപ്രദേശങ്ങളിൽ, ആരാധനയുടെയോ വിദ്യാഭ്യാസ

ത്തിന്റെയോ, ആരോഗ്യ സംരക്ഷണത്തിന്റെയോ ആവശ്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കാൻ സാധിക്കാതെ ഉഴലുന്ന സഹോദരങ്ങൾക്ക് സഹായമെത്തിക്കാനാണ് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്. മിഷൻകേന്ദ്രങ്ങളെ ദത്തെടുത്തു വളർത്തുവാൻ മാതൃസഭയിലെ ഇടവകകളും പ്രസ്ഥാനങ്ങളും മുന്നോട്ടുവരേണ്ടതാണ്.

വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ചുരുക്കം ചില ദൈവാലയങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് പല നാളുകൾ നീണ്ടുനിന്ന തിരുനാളാഘോഷങ്ങൾ നടന്നിരുന്നത്. അത്തരം ദൈവാലയങ്ങളിൽ മാത്രം ദീർഘമായ പ്രദക്ഷിണങ്ങളും കരിമരുന്നു കലാപ്രകടനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് അത് ക്രമേണ എല്ലാ ദൈവാലയങ്ങളിലേക്കുമായി വ്യാപിച്ചു. വെടിക്കെട്ടും വാദ്യഘോഷങ്ങളും എല്ലായിടത്തും പതിവായി. വെടിക്കെട്ട് കാണികളുടെ ജീവൻതന്നെ അപഹരിച്ചുതുടങ്ങി. അടുത്തകാലത്ത് ചില ദൈവാലയങ്ങളിൽ വെടിക്കെട്ട് നിർത്തലാക്കിയതും പകരം കാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി പണം നീക്കിവെച്ചതും മാതൃകയായി ഏവരും സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ! പ്രദക്ഷിണങ്ങൾ പലയിടങ്ങളിലും വാഹനഗതാഗതത്തെയും ബാധിക്കാൻ തുടങ്ങി. പള്ളിപ്പരിസരങ്ങൾ തിരുനാളാവസരങ്ങളിൽ കച്ചവടസ്ഥലമായി. തിരുനാളുകളുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക സ്വഭാവത്തിന് മാന്ദ്യം സംഭവിച്ചു. തിരുനാളാഘോഷങ്ങൾ പരിസ്ഥിതിയെയും പ്രതികൂലമായി ബാധിച്ചു. തിരുനാളാഘോഷങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യങ്ങളിലേക്ക് തിരിച്ചുവരുവാൻ സഭാശുശ്രൂഷകർ വിശേഷിച്ചും, ഇടവകവികാരിമാർ ഏറെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അഭിവന്ദ്യ കർദിനാൾ വർക്കി വിതയത്തിൽ പിതാവ് എറണാകുളം-അങ്കമാലി അതിരൂപതയ്ക്കായി തിരുനാളുകളെക്കുറിച്ച് എഴുതിയ ഒരു ഇടയലേഖനത്തിൽ പറയുന്ന വാക്കുകൾ ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്: "അതിരുകടന്ന നിർബന്ധപ്പിരിവും അമിതമായ പണച്ചെലവും അനാവശ്യമായ ആർഭാടങ്ങളും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളല്ല. ഈ പ്രവണതകൾ പരസ്പര സ്നേഹവും ഐക്യവും വളർത്തുന്നതിനു പകരും അവ നഷ്ടമാക്കാൻ മാത്രമേ ഉപകരിക്കൂ." (*എറണാകുളം മിസ്സം*, ജൂലൈ 2003)

തിരുനാളുകൾ പോലെയാണ് ഇടവകകളിൽ നടക്കുന്ന ജൂബിലിയാഘോഷങ്ങൾ. ഇവിടെയും ആഘോഷത്തിമിർപ്പ് സാധാരണ രീതിയായിട്ടുണ്ട്. പകരം പരോപകാര പ്രവൃത്തികളുടെ അവസരമായി ചിലയിടങ്ങളിൽ ജൂബിലി മാറിത്തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളത് ആശാവഹം തന്നെ. സഭാശുശ്രൂഷകരായ വൈദികരുടെയും സമർപ്പിതരുടെയും ജൂബിലിയാഘോഷങ്ങൾ ലളിതവും വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹത്തിന് ഉപകാരപ്രദവും ആയിരിക്കുവാൻ ഇന്നു പലരും ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. സഭാശുശ്രൂഷകർ ലളിത ജീവിതത്തിന്റെ മാതൃകകളായിരിക്കണമല്ലോ. മെത്രാൻമാരുടെയും വൈദികരുടെയും സമർപ്പിതരുടെയും

ജീവിതലാളിത്യം അല്മായ സഹോദരീ സഹോദരൻമാർക്ക് ലളിത ജീവിതം നയിക്കാൻ പ്രചോദനമാകേണ്ടതാണ്.

6. മേജർ ആർക്കിഎപ്പിസ്കോപ്പൽ അസംബ്ലിയിൽ ഉയർന്നുവന്ന മറ്റ് ചില ചിന്തകളും ഇവിടെ ചേർക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സഭാസ്ഥാപനങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിൽ രൂപതകളും സന്യാസസമൂഹങ്ങളും സുതാര്യത ഉറപ്പുവരുത്തണം. ഇവയുടെ ഭരണസമിതികളിൽ ക്രിസ്തീയബോധ്യങ്ങളുള്ള അല്മായരുടെ പങ്കാളിത്തം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ നാം പരിശ്രമിക്കണം. സഭാസ്ഥാപനങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പിൽ മാത്സര്യത്തിന്റെ ഭാവം ലാളിത്യത്തിന് ചേർന്നതല്ല. സമൂഹത്തിലെ താഴെത്തട്ടിലുള്ളവർക്കും പാവങ്ങൾക്കും പ്രാപ്യമായിരിക്കണം വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളും ആശുപത്രികളും. അങ്ങനെയുള്ളവരെ സഹായിക്കുന്നത് നഷ്ടത്തിന്റെ പട്ടികയിലല്ല ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടത്.

'ക്രിസ്തീയ ലാളിത്യത്തിന്റെ ഏറ്റം വിശാലമായ ഭാവമാണ് "*അങ്ങേയ്ക്ക് സ്തുതി*" എന്ന ചാക്രികലേഖനത്തിൽ ഫ്രാൻസീസ് പാപ്പാ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്ന പരിസ്ഥിതി ആദ്ധ്യാത്മികത (അസംബ്ലിയുടെ മാർഗരേഖ, *ജീവിതത്തിലെ ലാളിത്യം*, നമ്പർ 27). പ്രകൃതിയെ ആർത്തിയോടെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന ഇന്നത്തെ അവസ്ഥ നമ്മൾ അവസാനിപ്പിക്കണം. മലയും, പുഴയും, മരവും, മൃഗവുമൊക്കെ നശിപ്പിക്കരുത്... മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ച ദൈവം തന്നെയാണ് ഈ പ്രപഞ്ചത്തെയും അതിലെ ചരാചരങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചതെന്ന തിരിച്ചറിവാണ് പരിസ്ഥിതി ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ അടിസ്ഥാനം. അതോടൊപ്പം, ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തു ഭൗതികലോകത്തെ തന്നിലേക്ക് സ്വാംശീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും അതിലൂടെ ഓരോ സൃഷ്ടവസ്തുവിലും അവിടുന്ന് സന്നിഹിതനാകുന്നുവെന്നുമുള്ള തിരിച്ചറിവും കൂടിയാണിത്' (*അങ്ങേയ്ക്ക് സ്തുതി,* നമ്പർ 221).

"അല്പത്തിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്തുക എന്നതാണ് പരിസ്ഥിതി ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ മറ്റൊരു പ്രമാണം. മിനിമം കൊണ്ട് ജീവിക്കാനും, തൃപ്തിയടയാനും ശീലിക്കുന്ന രീതിയാണിത് (*അങ്ങേയ്ക്ക് സ്തുതി,* നമ്പർ 222). ഇപ്രകാരമുള്ള പരിസ്ഥിതി ആദ്ധ്യാത്മികതയെന്ന ലാളിത്യജീവിതശൈലിക്കു നിദാനം ഈ ഭൂമിയും അതിലെ വിഭവങ്ങളും പരിമിതമാണെന്ന തിരിച്ചറിവാണ്. മനുഷ്യന്റെ ആർത്തിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താനുള്ള വിഭവങ്ങൾ ഭൂമിയിലില്ല; മറിച്ച് അവന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുള്ളവയേ ഉള്ളൂ. മനുഷ്യരായ നമ്മൾ ഈ പൊതുഭവനത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥരല്ല, കാവൽക്കാരും സംരക്ഷകരുമാണെന്ന ഉത്തരവാദിത്വബോധത്തിൽ നിന്നുമാണ് പരിസ്ഥിതി ആദ്ധ്യാത്മികത രൂപം കൊള്ളുന്നത് (*അങ്ങേയ്ക്ക് സ്തുതി,* നമ്പർ 67). നമുക്കു ശേഷം വരാനിരിക്കുന്ന തലമുറകൾക്കെല്ലാമായി ഈ ഭൂമിയെയും അതിലെ ചരാ

ചരങ്ങളെയും സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം മനുഷ്യനുണ്ട് (*അങ്ങേയ്ക്ക് സ്തുതി,* നമ്പർ 68). അതിനാൽ സ്വന്തം ഉപജീവനത്തിന് ആവശ്യമുള്ളതുമാത്രം ഈ ഭൂമിയിൽ നിന്നും എടുക്കുന്ന ലളിതജീവിതമാണ് പരിസ്ഥിതി ആദ്ധ്യാത്മികത."(അസംബ്ലിയുടെ മാർഗരേഖ, *ജീവിതത്തിലെ ലാളിത്യം*, നമ്പർ 28).

7. ലാളിത്യം എന്നത് കേവലം ആർഭാടങ്ങളില്ലാത്ത, ആഡംബരങ്ങളില്ലാത്ത ജീവിതത്തിൽ ഒതുക്കിനിറുത്താവുന്നതല്ല. അത് വാക്കും പ്രവൃത്തിയും തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തമാണ്. ബോധ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുള്ള പങ്കുവയ്ക്കലാണ് (അസംബ്ലിയുടെ മാർഗരേഖ, *ജീവിതത്തിലെ ലാളിത്യം*, നമ്പർ 18). ലാളിത്യം സഭയുടെ ജീവിതശൈലി ആയി രൂപപ്പെടുത്തണം. മാതാപിതാക്കൾ കുട്ടികളെ ലാളിത്യത്തിൽ വളർത്തണം. നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ പാവങ്ങളോടുള്ള കരുതലും പങ്കുവയ്ക്കലും ജീവിതത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകങ്ങളാക്കി മാറ്റുവാൻ മാതാപിതാക്കൾ കുട്ടികളെ ചെറുപ്പം മുതലേ പരിശീലിപ്പിക്കണം. മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ ക്ലേശങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളും അറിഞ്ഞുവേണം മക്കൾ വളർന്നു വരുവാൻ. സഭ പാവപ്പെട്ടവളാണ്, പാവപ്പെട്ടവരുടേതാണ് എന്ന സഭാദർശനം ജീവിക്കുന്നവരാകുന്നതിലൂടെയാണ് നാം മിശിഹായെ ലോകത്തിന് സംലഭ്യനാക്കുന്നത്. 'ഈ ശൈലി സ്വന്തമാക്കുമ്പോഴുള്ള നഷ്ടങ്ങളെ നേട്ടങ്ങളായി കാണുമ്പോഴാണ് സഭ ഈശോയുടെ ലാളിത്യഭാവം യഥാർത്ഥത്തിൽ ജീവിക്കുന്നത്. ഇന്നത്തെ ലോകം ആകർഷകങ്ങളായി മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്ന കമ്പോളസംസ്കാരത്തിന്റെയും ആഘോഷാർഭാടങ്ങളുടെയും മുമ്പിൽ ലാളിത്യത്തിന്റെ തനതായ ജീവിതശൈലി ഓരോ സാഹചര്യത്തിലും കണ്ടെത്താനുള്ള വിവേകം സഭാതനയരിലോരോരുത്തരിലും ഉണ്ടാകണം. മിശിഹായുടെ ലാളിത്യം ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണമാകുകയും അത് ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ വിസ്മയമുഖമായി ജീവിതത്തിൽ പുഷ്പിക്കുകയും വേണം. "പിതാവ് കരുണയുള്ളവനായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും കരുണയുള്ളവരായിരിക്കുവിൻ" (ലൂക്കാ 6:36). സഭ ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ പ്രവാചകസാക്ഷ്യമായി തീരുന്നത് അങ്ങനെയാണ്.' (അസംബ്ലിയുടെ മാർഗരേഖ, *ജീവിതത്തിലെ ലാളിത്യം*, നമ്പർ 65).

കുടുംബത്തിലെ സാക്ഷ്യം

8. ഭാരതത്തിലെ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ കുടുംബങ്ങളുടെ ക്രൈസ്തവ സാക്ഷ്യം പൊതുവെ നല്ല നിലവാരം പുലർത്തുന്നുണ്ട്. കേരളത്തിലെ

ക്രൈസ്തവരുടെ കുടുംബജീവിതം വളരെ കെട്ടുറപ്പുള്ളതാണ്. സീറോ മലബാർ സഭയിലെ കുടുംബങ്ങൾ പണ്ടുമുതലേ പല സവിശേഷതകളും പാലിച്ചുപോന്നു. കുടുംബപ്രാർത്ഥന, കുട്ടികളുടെ വിശ്വാസപരിശീലനം, കൂദാശകളുടെ സ്വീകരണം, വി.കുർബാനയിലെ പങ്കാളിത്തം, നോമ്പാചരണം, തിരുനാളാഘോഷങ്ങൾ, പരേതരുടെ അനുസ്മരണങ്ങൾ ഇവയിലെല്ലാം നമ്മുടേതായ സവിശേഷതകൾ നാം പുലർത്തുന്നുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം ദൈവാലയത്തിലെ ആരാധനാകർമ്മങ്ങളോടൊപ്പം നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിലെ വിശ്വാസപാരമ്പര്യം വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിനും സഹായിച്ചു. എന്നാൽ, ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ മാറിയ സാഹചര്യങ്ങളിൽ സഭാമക്കളുടെ വിശ്വാസം കാത്തുപാലിക്കുന്നതിനും അവർ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ ശരിയായ ക്രൈസ്തവസാക്ഷ്യം നല്കുന്നതിനും നാം പുതിയ സമീപനങ്ങളും പ്രവർത്തന പദ്ധതികളും സ്വീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കുടുംബം സ്നേഹത്തിന്റെ ഭവനവും ജീവന്റെ തോട്ടവുമാണ് – മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്കോപ്പൽ അസംബ്ലി പറഞ്ഞുവച്ച മനോഹരമായൊരു ദർശനമാണിത്. അതിനാൽ കുടുംബത്തിൽ സ്നേഹം ഭരണം നടത്തണം; ജീവന്റെ മൂല്യം സംരക്ഷിക്കപ്പെടണം. സ്നേഹത്തിനും ജീവനുമെതിരെ സമൂഹത്തിൽ ഉയരുന്ന എല്ലാ വെല്ലുവിളികളെയും നേരിട്ടു വിജയിക്കാനുള്ള ശക്തി കുടുംബങ്ങൾക്കു ലഭിക്കണം. അതിനാൽ, സഭയിലെ മെത്രാന്മാരും വൈദികരും സമർപ്പിതരും കുടുംബകേന്ദ്രീകൃതമായ അജപാലന ശൈലിക്കു രൂപം കൊടുക്കണം. അജപാലകരായ വൈദികരുടെ, സെമിനാരി പരിശീലനത്തിലും ഈ അജപാലനശൈലിക്ക് പ്രാമുഖ്യം നല്കണം. അജപാലകരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ വിശ്വാസ സാക്ഷ്യമായിരിക്കണം പ്രധാനലക്ഷ്യം. അതിനുപകരിക്കുന്ന പുതിയ ഊന്നലുകൾ അജപാലനത്തിലുണ്ടാകണം. തന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിലുള്ള ഓരോ വിശ്വാസിയും, കുട്ടികൾ മുതൽ പ്രായാധിക്യത്തിലെത്തിയവർവരെ, വിശ്വാസജീവിതത്തിന്റെ സത്ഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കാൻ വേണ്ട പരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തുകയാണ് അജപാലകന്റെ കർത്തവ്യം. പഠനത്തിനോ ജോലിക്കോ ആയി ഭാരതത്തിലോ വിദേശരാജ്യങ്ങളിലോ ചിതറിപ്പാർക്കുന്ന കുടുംബാംഗങ്ങൾ ശരിയായ ക്രൈസ്തവജീവിതം നയിക്കാൻ പോരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിലാണു കഴിയുന്നതെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുവാനും വേണ്ടത്ര അജപാലനപരമായ ശൃംഖലകൾ സൃഷ്ടിക്കാനും അജപാലകർ ശ്രദ്ധിക്കണം. സീറോമലബാർ സഭ ആഗോളവ്യാപകമായി വളർന്നിരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ അജപാലനത്തിൽ ഈ പുതിയ ഊന്നൽ ആവശ്യകമാണ്.

9. കുടുംബത്തെ മുൻനിർത്തിയുള്ള അജപാലനശൈലിയാണ് സഭ ഇന്ന് നിർദേശിക്കുന്നത്. ഇടവകയുടെയോ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയോ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയോ ഭരണപരവും സംഘടനാപരവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന ഒരു നിശ്ചിത ശതമാനം ആളുകളുടെ കാര്യത്തിൽ മാത്രം അജപാലകർ ശ്രദ്ധവച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്ന രീതിയാണ് പൊതുവെ നിലവിലുള്ളത്. ഇതിനു വ്യത്യാസം വരുത്തുവാൻ കുടുംബകൂട്ടായ്മകളെ വൈദികർ ശക്തിപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഈ മേഖലകളിലെങ്ങും പെടാതെ നിൽക്കുന്നവരെയും സഭയോടു വിഘടിച്ചു വർത്തിക്കുന്നവരെയും അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്താൻ വൈദികർക്കു കഴിയണം. കാണാതെ പോയ ആടിനെ തേടി കണ്ടെത്തുന്നവനാണല്ലൊ നല്ല ഇടയൻ. ഭവനസന്ദർശനം അജപാലകരുടെ പതിവ് പ്രവർത്തനമാകണം. ചെറിയ ഇടവകകളിൽ ഒരു വൈദികനുതന്നെ ഇത് നിർവഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുമായിരിക്കും. എന്നാൽ വലിയ ഇടവകകളിൽ വൈദികരും സമർപ്പിതരും ഉചിതമെങ്കിൽ യോഗ്യരായ അല്മായ പ്രതിനിധികളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഭവനസന്ദർശനസമിതികളെ രൂപീകരിച്ച് എല്ലാകുടുംബങ്ങളിലും ആണ്ടുവട്ടത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും സന്ദർശനം നടത്തുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പ് വരുത്തേണ്ടത് ബഹുമാനപ്പെട്ട വികാരിമാരുടെ കടമയായി കാണണം. ഓരോ കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചും കുടുംബത്തിലെ ഓരോ അംഗത്തെക്കുറിച്ചും ശ്രദ്ധയും കരുതലും ഉള്ളവരായിരിക്കണം അജപാലകരായ വൈദികർ.

കുടുംബപ്രാർത്ഥന കുടുംബത്തിന്റെ നിലനിൽപിനും വളർച്ചയ്ക്കും അനിവാര്യമാണ്. ഇത് എക്കാലവും നിലനിന്നിരുന്ന നമ്മുടെ ഒരു പൈതൃകമാണല്ലോ. ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങൾ പല ഇടങ്ങളിലാണെങ്കിലും എല്ലാവരും അനുദിനമുള്ള പ്രഭാത-സായാഹ്നപ്രാർത്ഥനകളിൽ പരസ്പരം അനുസ്മരിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ച് കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് ദൈവാനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം.

കുട്ടികളെയും യൗവനത്തിലെത്തുന്ന മക്കളെയും മാതാപിതാക്കൾ കരുതലോടെ അനുയാത്ര ചെയ്യണം. അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം, ധാർമ്മിക ശിക്ഷണം എന്നിവ വിവേകപൂർവം നിർവഹിക്കണം. സ്വതന്ത്രമായ തീരുമാനങ്ങളെടുത്ത് വ്യക്തിത്വത്തിൽ വളരുവാൻ സഹായിക്കുന്ന രീതിയിൽ ആയിരിക്കണം അവരുടെ വളർച്ചയിൽ മാതാപിതാക്കളുടെ ശ്രദ്ധ. "സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലും പക്വതയിലും മൊത്തത്തിലുള്ള അച്ചടക്കത്തിലും സ്വയം തീരുമാനം എടുക്കുന്നതിന് അവരെ പ്രാപ്തരാക്കുന്ന രീതിയിലും വളരുന്നതിന് സ്നേഹപൂർവം അവരെ സഹായിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനം." (*സ്നേഹത്തിന്റെ ആനന്ദം*, നമ്പർ 261) ദൈവവിളികളുടെ പരിപോഷണം കുടുംബങ്ങളുടെയും അജപാലകരുടെയും സജീവശ്രദ്ധയിലുണ്ടാകണം.

നവമാധ്യമങ്ങളുടെ ഉപയോഗം ക്രിസ്തീയമൂല്യങ്ങൾ സംരക്ഷിച്ചു കൊണ്ട് നിർവഹിക്കുവാൻ കുട്ടികൾക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുക എന്നതും ഇന്ന് മാതാപിതാക്കന്മാർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട വിഷയമാണ്. രാജ്യ സ്നേഹമുള്ള പൗരന്മാരായി കുട്ടികളെ വളർത്താൻ മാതാപിതാക്കളും അദ്ധ്യാപകരും ശ്രദ്ധിക്കണം. ഇന്ത്യയിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾ പഠനത്തിനു ശേഷം വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ ജോലി കണ്ടെത്തുന്നതിനുള്ള ഭ്രമം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ഇവിടെത്തന്നെ ജോലികൾ കണ്ടെത്താനും സംരംഭകരാകാനും ആവുന്നിടത്തോളം പരിശ്രമിക്കുകയും വേണം. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനോ ജോലികൾക്കോ വേണ്ടി സ്വദേശത്തുനിന്നും സ്വഭവനത്തിൽ നിന്നും അകന്നു കഴിയുന്ന മക്കൾ, തങ്ങളുടെ കുടുംബത്തോടും മാതൃസഭയോടുമുള്ള ബന്ധം സുദൃഢമായി നിലനിർത്തുവാൻ, മാതാപിതാക്കന്മാർ അവരെ സഹായിക്കണം.

കുടുബത്തെ മുൻനിർത്തിയുള്ള അജപാലനത്തിൽ യുവജനങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകസ്ഥാനമുണ്ട്. അനുസ്യൂതം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ വിശ്വാസവും സന്മാർഗവും സംബന്ധിച്ച് വെല്ലുവിളികൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അവർക്കുചിതമായ സമീപനങ്ങൾ എടുക്കുവാൻ യുവജനങ്ങളെ ശക്തരാക്കേണ്ടത് സഭയുടെ പ്രത്യേക ദൗത്യമാണ്. അജപാലകർക്ക് ഇതിൽ പ്രത്യേക ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ട്. ഈ ദൗത്യബോധത്താൽ ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ 2018-ൽ യുവജനങ്ങൾക്കായി ഒരു സിനഡു തന്നെ നടത്തുവാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. സഭയിലെ യുവജനപ്രസ്ഥാനമായ സീറോ-മലബാർ യൂത്ത് മൂവുമെന്റ് (SMYM) നെയും മറ്റു യുവജനസംഘടനകളെയും മുതിർന്നവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള അല്മായ സംഘടനയായ കത്തോലിക്കാകോൺഗ്രസിനെയും മാതൃവേദിയെയും പരമാവധി പരിപോഷിപ്പിക്കേണ്ടത് കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യമായി ഏവരും മനസ്സിലാക്കണം.

ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തിനും സന്മാർഗത്തിനും നിരക്കാത്ത പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളുടെയോ ജീവിതസങ്കൽപങ്ങളുടെയോ കെണികളിൽപെടാതെ യുവാക്കളായ മക്കൾ ജീവിക്കേണ്ടതിന്, മാതാപിതാക്കൾ മക്കളോട് ചേർന്ന് സജീവജാഗ്രത പുലർത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മദ്യം, മയക്കുമരുന്ന്, ഇന്റർനെറ്റ് അശ്ലീലത, കുട്ടികൾക്കെതിരായുള്ള ലൈംഗികാതിക്രമങ്ങൾ, തിന്മയുടെ സംഘടിതവലയങ്ങൾ (rackets) എന്നിവകളിൽപ്പെടാതെ യുവജനങ്ങളെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ടത് കുടുംബങ്ങളുടെയും സഭയുടെയും ഉത്തരവാദിത്വമാണ്.

10. ജീവന്റെ സംരക്ഷണം ഭ്രൂണത്തിന്റെ ആദ്യനിമിഷം മുതൽ ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ടതാണ്. കാരുണ്യവധം ക്രൈസ്തവർക്ക് ഒരിക്കലും സ്വീകാര്യമല്ല.

ലൈംഗിക വിദ്യാഭ്യാസം ക്രൈസ്തവപരിശീലനത്തിന്റെ ഭാഗമായി കുട്ടികൾക്കും യുവജനങ്ങൾക്കും നൽകണം. അത് അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് മാതാപിതാക്കൾ ഉറപ്പുവരുത്തണം.

സ്ത്രീ-പുരുഷസമത്വം സഭ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്ന സാമൂഹിക നന്മയാണ്. ഭാര്യാഭർതൃബന്ധത്തിലും ഇടവകകളിലെയും സ്ഥാപനങ്ങളിലെയും നയങ്ങളിലും കർമ്മപരിപാടികളിലും ഇത് അഭംഗുരം പാലിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. സ്ത്രീപീഡനം ക്രിസ്തീയതയ്ക്ക് കടകവിരുദ്ധമാണ്. സ്ത്രീ-പുരുഷ സമത്വത്തിനു വിരുദ്ധമായ കുടുംബകലഹങ്ങളോ വിപരീതബന്ധങ്ങളോ ക്രൈസ്തവർക്ക് ചേർന്നതല്ല.

പ്രായാധിക്യം, രോഗം, ശാരീരികമോ മാനസികമോ ആയ കുറവുകൾ, തൊഴിലില്ലായ്മ എന്നീ അവസ്ഥകളിലുള്ളവരെ കുടുംബത്തിനുള്ളിൽ ചേർത്തുനിർത്താൻ കഴിയണം. ഒരുവന് ദൈവം നൽകുന്ന കഴിവുകൾ മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടിക്കൂടി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. കുടുംബത്തിലാണ് ഇതാദ്യം ആരംഭിക്കേണ്ടത്. ഉപവി അഥവാ കാരുണ്യപ്രവർത്തനം കുടുംബത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നു (Charity begins at home). മക്കൾ മാതാപിതാക്കൾക്ക് കൊടുക്കേണ്ട ആദരവും ബഹുമാനവും എടുത്ത് പറയാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. തോബിത് തോബിയാസിന് കൊടുക്കുന്ന നിർദേശം എത്രയോ ഹൃദയസ്പർശിയാണ്: "മകനേ, ഞാൻ മരിക്കുമ്പോൾ എന്നെ സംസ്കരിക്കുക. നിന്റെ അമ്മയുടെ കാര്യം ഒരിക്കലും മറക്കരുത്. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അവളെ ആദരിക്കണം; അമ്മയുടെ ഹിതം നോക്കണം. ഒരിക്കലും അവളെ വേദനിപ്പിക്കരുത്." (തോബിത് 4: 3)

11. കുടുംബത്തിലെ കൂട്ടായ്മാചൈതന്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഉപകരിക്കുന്ന ആചാരങ്ങളും ആഘോഷങ്ങളും ഇടവക തലത്തിലേയ്ക്ക് വ്യാപിപ്പിക്കാതിരിക്കുവാൻ അജപാലകർ ശ്രദ്ധിക്കണം. പെസഹാ അപ്പം മുറിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷ കുടുംബത്തിൽ മാതാപിതാക്കളും മക്കളും ചേർന്ന് നടത്തുന്ന അർത്ഥവത്തായ ഒരു ആചാരമാണ്. ആ അപ്പം മുറിക്കൽ കർമ്മം വീടുകളിൽ നിന്ന് അപ്പം കൊണ്ടുവന്ന് ഇടവകയിൽ നടത്തുമ്പോൾ കുടുംബത്തിലെ ആചാരത്തിന്റെ അർത്ഥം തന്നെ വളരെ കുറഞ്ഞുപോകാനിടയുണ്ട്. ദൈവാലയത്തിലെ യഥാർത്ഥ പെസഹാ ആചരണം കഴിഞ്ഞശേഷം പെസഹാ അപ്പം മുറിക്കുവാൻ കുടുംബങ്ങളിലേയ്ക്ക് ദൈവജനത്തെ പറഞ്ഞുവിടുകയാണ് വൈദികർ ചെയ്യേണ്ടത്. അതുപോലെതന്നെ, ഇടവകതിരുനാൾ ദിനത്തിൽ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട ബന്ധുമിത്രാദികളോടുകൂടി ഓരോ കുടുംബത്തിലും നടത്തുന്ന വിരുന്നനുഭവവും കുടുംബസമ്മേളനവും കുടുംബബന്ധങ്ങളെ ഊട്ടി ഉറപ്പിക്കുന്ന ഒരു നല്ല പതിവാണ്. അതിനു

പകരം ഇടവകയിൽ എല്ലാവരെയും ഊട്ടുസദ്യ നടത്തി സൽക്കരിച്ചുവിട്ടാൽ കുടുംബങ്ങളുടെ കെട്ടുറപ്പിന് അത് ഉപകരിക്കുകയില്ല.

ഇടവകകളിലെ കുടുംബക്കൂട്ടായ്മകളിൽ എല്ലാ കുടുംബങ്ങളും സജീവമായി പങ്കുചേരണം. രക്തബന്ധാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള കുടുംബയോഗങ്ങൾ, മേന്മയോ കുടുംബമഹത്വമോ പ്രകടിപ്പിക്കാത്ത രീതിയിൽ, ഒരു കുടുംബയോഗം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കുടുംബങ്ങളിലെ അംഗങ്ങളുടെ, പ്രത്യേകിച്ച് പാവപ്പെട്ടവരുടെ അഭ്യുന്നതിയെ ലക്ഷ്യം വച്ച് സംഘടിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. ക്നാനായ സമൂഹത്തിന്റെ കൂടിവരവും പ്രവർത്തനവും ഈ ശൈലിയിൽ വളർന്നിട്ടുള്ളതാണ്. “മാത്സര്യമോ വ്യർഥാഭിമാനമോ മൂലം നിങ്ങൾ ഒന്നും ചെയ്യരുത്. മറിച്ച് ഓരോരുത്തരും താഴ്മയോടെ മറ്റുള്ളവരെ തങ്ങളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരായി കരുതണം. ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം താല്പര്യം മാത്രം നോക്കിയാൽ പോരാ; മറിച്ച് മറ്റുള്ളവരുടെ താല്പര്യവും പരിഗണിക്കണം.” (ഫിലി 2: 3-5)

പ്രവാസികളുടെ ദൗത്യം

12. കത്തോലിക്കാസഭ സാർവത്രികമാണ്. ലോകമെമ്പാടുമുള്ള ജനപദങ്ങൾക്കിടയിൽ ക്രിസ്തുവിനുസാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയാണ് സഭയുടെ ദൗത്യം. ഇതേ ദൗത്യം ഒരു വ്യക്തിസഭയെന്ന നിലയിൽ സീറോമലബാർ സഭയ്ക്കുമുണ്ട്. അതിനാൽ ഈ സഭയുടെ പ്രവാസിസമൂഹങ്ങൾ അവരവരുടെ രാജ്യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ സഭയുടെ പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും പൈതൃകങ്ങൾക്കും യോജിച്ചരീതിയിൽ ക്രിസ്തുവിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനു സഹായകമാകുന്ന രീതിയിലാണ് നമ്മുടെ പ്രവാസിസമൂഹങ്ങൾക്കായി പരിശുദ്ധ സിംഹാസനം രൂപതകളും മറ്റുവിധ സഭാസംവിധാനങ്ങളും നൽകുന്നത്. ഇനിയും അവ രൂപപെട്ടിട്ടില്ലാത്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റെ അംഗീകാരം വേണ്ടവിധം ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സഭാമക്കൾ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതാണ്.

സീറോ മലബാർ സഭയുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ പ്രവാസികൾക്ക് അനിഷേധ്യമായ സ്ഥാനമുണ്ട്. പ്രവാസികൾ എവിടെ ആയിരുന്നാലും മാതൃസഭയുടെ സ്നേഹവും കരുതലും അവരോടൊപ്പമുണ്ട് എന്ന് പറയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിന് കുറവ് വരാതിരിക്കുവാൻ മാതൃസഭയിലെ വിശ്വാസികൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.

ഇന്ത്യയ്ക്ക് പുറത്തുള്ള നമ്മുടെ സഭാസമൂഹങ്ങൾ മാതൃസഭയോടുള്ള ബന്ധത്തിലും കൂട്ടായ്മയിലും അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം.

സുവിശേഷവത്ക്കരണത്തിനും പ്രവാസികളുടെ അജപാലനത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള സഭയുടെ സിനഡൽ കമ്മീഷന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഈ ബന്ധവും കൂട്ടായ്മയും പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെടും എന്നാണ് നാം വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത്. പ്രവാസിസമൂഹങ്ങളുടെ വളർച്ചയ്ക്കാവശ്യമായ സഹായസഹകരണങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ മാതൃസഭയ്ക്ക് ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ട്. അതിനുവേണ്ട സംവിധാനങ്ങൾ ഇനിയും ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ക്നാനായാ സമൂഹത്തിനുവേണ്ടി, ആ സമൂഹത്തിന് പരിഗണനീയമായ അംഗങ്ങളുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം ക്നാനായാ അജപാലനാശുശ്രൂഷാസൗകര്യം സംലഭ്യമാക്കണം. ഭാരതത്തിലെ പ്രവാസിസമൂഹങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി സഭയുടെ മൗണ്ട് സെന്റ് തോമസ് ആസ്ഥാനകാര്യാലയത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന "സീറോമലബാർ മിഷന്റെ" (SyMM) പരിശ്രമങ്ങൾ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമാകണം. സഭാമക്കളുടെ നിർലോപമായ സഹകരണം ഈ രംഗത്ത് ഉണ്ടാകണം. സാമ്പത്തികശേഷിയുള്ള പ്രവാസി സഭാമക്കളും സമൂഹങ്ങളും സംഘടനകളും ചില രൂപതകളും മാതൃസഭയിലെ രൂപതകൾക്ക് വിശിഷ്യാ, മിഷൻ രൂപതകൾക്ക് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സഹായസഹകരണങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകം നന്ദി പറയുന്നു. അതോടൊപ്പം പ്രവാസിസമൂഹങ്ങൾ അതാതുസ്ഥലങ്ങളിൽ സഭാകൂട്ടായ്മകളായി രൂപപ്പെടുവാൻ എടുക്കുന്ന പരിശ്രമങ്ങളെയും കാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങളെയും പ്രത്യേകം ശ്ലാഘിക്കുവാനും ഈ അവസരം ഉപയോഗിക്കുന്നു. വിവിധരാജ്യങ്ങളിൽ പ്രവാസികൾക്കായി അജപാലനസൗകര്യങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നതോടുകൂടി ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്ന വൈദികർക്കും സമർപ്പിതർക്കും മറ്റ് ശുശ്രൂഷകർക്കും യോജിച്ച പരിശീലനവും രൂപപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്.

പ്രവാസിസമൂഹങ്ങളിലെ അജപാലകരും നേതൃത്വശുശ്രൂഷയിലുള്ളവരും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യം ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. "നമ്മുടെ പ്രവാസികൾ ഇപ്പോൾ ഒന്നാംതലമുറക്കാർ മാത്രമല്ല. രണ്ടാം തലമുറയിലും അതിനിപ്പുറമുള്ള തലമുറയിലും പെട്ടവരുണ്ട്. ഒന്നാം തലമുറ പുതിയ സാഹചര്യങ്ങളോട് ഇണങ്ങി ചേരാൻ കഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ രണ്ടാം തലമുറയിലും പിന്നീടുള്ള തലമുറയിലുംപെട്ടവർ തങ്ങൾ ജീവിക്കുന്ന സമൂഹത്തിൽ പ്രയാസമില്ലാതെ ഉൾച്ചേരുന്നു. പക്ഷെ തങ്ങളുടെ സീറോമലബാർ തനിമയിൽ വളരാൻ കഷ്ടപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി തങ്ങൾ പൂർവ്വികരിൽനിന്നും സ്വീകരിച്ച വിശ്വാസം പുതിയ തലമുറക്ക് പകർന്നു നല്കാൻ മാതാപിതാക്കൾ പ്രയാസപ്പെടുകയാണ്. ഈ തലമുറകളോടുള്ള നമ്മുടെ സഭയുടെ മനോഭാവത്തിൽ മാറ്റമുണ്ടാകണം. വ്യത്യസ്ത ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്നവരും വ്യത്യസ്ത സംസ്കാരങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്നവരുമാ

ണവർ. അവർ തങ്ങളുടെ സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവും പൗരധർമ്മപരവും രാഷ്ട്രീയവുമായ മണ്ഡലങ്ങളിൽ കൈവരിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങളെ സഭ സന്തോഷത്തോടെ നോക്കിക്കാണുന്നു." (അസംബ്ലിയുടെ പ്രവർത്തനരേഖ, *പ്രവാസികളുടെ ദൗത്യം*, നമ്പർ 1). പ്രവാസികളുടെ അജപാലനശുശ്രൂഷയിലും വിശ്വാസപരിശീലനത്തിലും ദൈവാരാധയിലും കുടുംബക്കൂട്ടായ്മകളിലും കാലോചിതമായ പരിവർത്തനത്തിനു അജപാലകർ നേതൃത്വം നല്കണം.

പ്രവാസിസമൂഹങ്ങളിലെ കുടുംബജീവിതത്തിലുണ്ടാകുന്ന മിശ്രവിവാഹം, വിശ്വാസവ്യതിചലനം, സെക്കുലറിസം, ധാർമ്മികച്യുതി മുതലായ പ്രത്യേക പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കാണുവാൻ അവിടങ്ങളിലെ അജപാലകർ സവിശേഷ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പ്രവാസികൾ തങ്ങളെത്തന്നെ പ്രേഷിതരായി കാണണം. നാമെവിടെ ച്ചെന്നാലും ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തിനു സാക്ഷികളാകേണ്ടവരാണ്. പ്രവാസി നാടുകളിലെ സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ഇതര സമൂഹങ്ങളുമായി ക്രൈസ്തവവിശ്വാസവും ധാർമ്മിക ജീവിതശൈലിയും കൈമാറുവാൻ സഭാമക്കൾക്ക് സാധിക്കണം. എല്ലാ ഇടങ്ങളിലും നമ്മുടെ സഭയുടെ പ്രേഷിതചൈതന്യം വളർന്ന് വികസിക്കണം.

മുന്നോട്ടുള്ള പാതയിൽ

13. കത്തോലിക്കരായ നാം ശരിയായ ക്രൈസ്തവസാക്ഷ്യത്തിൽ നിന്ന് വഴിതെറ്റി സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ആത്മപരിശോധന നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിശ്ചലമായ ജലാശയത്തിലെ കല്ലുകളിൽ പായൽ പാളികൾ പറ്റിപിടിച്ചാൽ കല്ലിന്റെ സ്വഭാവംതന്നെ അതിന് നഷ്ടപ്പെടുമെന്നതുപോലെ പല കത്തോലിക്കരുടെയും ക്രൈസ്തവസ്വഭാവം നഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലേ? നൂറ്റാണ്ടുകളായി കടന്നുകൂടിയ പായലുകളെ പറിച്ചു മാറ്റുക പ്രയാസമാണ്. എങ്കിലും അത് അസാധ്യമല്ല. കത്തോലിക്കരായ നമ്മുടെ ക്രൈസ്തവസാക്ഷ്യം ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന് യോജിച്ചതും ആദിമനൂറ്റാണ്ടുകളിലെ ക്രൈസ്തവരുടെ ആർജ്ജവമുള്ള സാക്ഷ്യത്തിന് സദൃശവുമാകണമെങ്കിൽ സമൂലമായ പരിവർത്തനം നമ്മിൽ സംഭവിച്ചേ പറ്റൂ. ഈ പരിവർത്തനമാണ് രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ തുടങ്ങിവച്ചത്; സമീപകാല മാർപാപ്പാമാർ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചത്; ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ കാരുണ്യത്തിന്റെ ഒറ്റമൂലി പ്രയോഗത്തിലൂടെ ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നത്.

സീറോ മലബാർ കത്തോലിക്കരായ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ വരേണ്ട പരിവർത്തനം എന്താണ് ? ശരിയായ ക്രൈസ്തവജീവിതശൈലിയിലേക്ക് നാം തിരിച്ചു പോകണം. തിരുവചനം, സഭാപ്രബോധനങ്ങൾ, ദൈവാരാധന (ലിറ്റർജി), പ്രാർത്ഥന, കൂട്ടായ്മ, കാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇവയാണ് ശരിയായ ക്രൈസ്തവസാക്ഷ്യത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന പ്രധാനഘടകങ്ങൾ. ഈ ഘടകങ്ങളിലോരോന്നിലുമുണ്ടാകാവുന്ന വൈകല്യങ്ങൾ ക്രൈസ്തവരുടെ ജീവിതസാക്ഷ്യത്തെ വികലമാക്കും. ദൈവവചനത്തിന്റെയും സഭാപ്രബോധനങ്ങളുടെയും ശരിയായ അവബോധമില്ലാതെ സഭയിൽ എത്രയോ ഭിന്നിപ്പുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ദൈവാരാധനയുടെ അടിസ്ഥാന സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കാതെ വ്യക്തിപരമായ ദൈവവചനധ്യാനത്തിലും പ്രാർത്ഥനകളിലും അതിനെ ഒതുക്കാമെന്ന് കരുതുന്നവരുണ്ട്. ദൈവാരാധനയിൽ വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ ആഘോഷത്തിനും കൂദാശകളുടെ സ്വീകരണത്തിനുമുള്ള പരമപ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കാതെ പോകുന്നവരുണ്ട്. ദൈവാരാധന, കർത്താവായ ഈശോ തന്റെ ജീവിതം, സഹനം, മരണം, ഉത്ഥാനം എന്നിവ വഴി പരമപിതാവിന് അർപ്പിച്ച ആരാധനയുടെ അനുഭവമാകണം. ഈ അനുഭവത്തിന്റെ കേന്ദ്രപ്രാധാന്യത്തിന് കുറവുവരുന്നവിധം വിശുദ്ധരോടുള്ള വണക്കവും അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ട നൊവേനകളും കപ്പേള, കുരിശടി-ഗ്രോട്ടോ ഭക്തികളും തിരുനാളാഘോഷരീതികളും സഭാജീവിതത്തിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കാൻ പാടില്ല. പുതിയ പുതിയ ഭക്തികൾ, ഭാവനാസൃഷ്ടികളായ പുതിയ സ്വരൂപ വണക്കങ്ങളിലൂടെ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ തത്രപ്പെടുന്നവരുണ്ട്.

14. നാം വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന പുതിയ അജപാലനശൈലി പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ, വൈദികരും സമർപ്പിതരും തിരുവചനം, ദൈവശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾ, സഭാപ്രബോധനങ്ങൾ എന്നിവയിലധിഷ്ഠിതമായ തുടർപരിശീലനത്തിലൂടെ നിരന്തരം കടന്നുപോവുകയും വേണ്ടത്ര അറിവ് സ്വായത്തമാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. കാലഘട്ടത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികളോടു പ്രത്യുത്തരിക്കാൻ വിശ്വാസികൾക്കു കഴിയണമെങ്കിൽ അതിനവരെ പരിശീലിപ്പിക്കാൻ പോരുന്ന അറിവും അവഗാഹവും അജപാലകർക്കുണ്ടായിരിക്കണം. കഥകളും നർമ്മവും ആകാമെങ്കിലും അവയെക്കൊണ്ടെന്നതിനെക്കാൾ നവീനാശങ്ങളുടെയും ആഭിമുഖ്യങ്ങളുടെയും മാസ്മര്യം കൊണ്ടായിരിക്കണം പുതിയ തലമുറയെ അജപാലകർ വിശ്വാസത്തിൽ ശാക്തീകരിക്കുവാൻ.

15. കഴിഞ്ഞ മൂന്ന് മേജർ ആർക്കിഎപ്പിസ്കോപ്പൽ അസംബ്ലികളിൽ വന്ന എക കണ്ഠമായ അഭിപ്രായമാണ് നമ്മുടെ സഭയിൽ പൂർണ്ണമായ ഐക്യം

എല്ലാ തലങ്ങളിലും വിശിഷ്യാ, ആരാധനാക്രമത്തിൽ ഉണ്ടാകണമെന്നത്. ഇക്കഴിഞ്ഞ അസംബ്ലിയുടെ നിർദേശം ഇപ്രകാരമാണ്: "ലിറ്റർജിയിൽ ഐക്യവും അതിന്റെ സാരാംശങ്ങളിൽ ഐകരൂപ്യവും നിലനിർത്താൻ അസംബ്ലി മുഴുവൻ സീറോ മലബാർ സഭയോടും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു." (അസംബ്ലിയുടെ പ്രസ്താവന, *പൊതുനിർദേശങ്ങൾ,* നമ്പർ 5) സഭയിലാകമാനം ഈ നിർദേശം നടപ്പിലാക്കാനുള്ള ആഗ്രഹവും ശക്തമാണ്. അനുകൂലമായ ഈ അന്തരീക്ഷം വേണ്ടവിധം പ്രയോജനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് സഭയെ പൂർണ്ണമായ ഐക്യത്തിലെത്തിക്കാൻ നമുക്ക് പരിശ്രമിക്കാം. ഇനി നമുക്ക് ഐക്യത്തിന്റെ ഭാഷ മാത്രം സംസാരിക്കാം. വേറിട്ട് ചിന്തിച്ച് വേറിട്ട് നിൽക്കാനുള്ള പ്രേരണകളെ നമുക്ക് ഉപേക്ഷിക്കാം. അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളെ സമന്വയിപ്പിച്ച് സഭാമക്കളെല്ലാവരും ഒന്നിച്ച് മുന്നേറുന്ന ശൈലി നമുക്ക് അഭ്യസിക്കാം. ഐക്യം ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ്. പ്രാർത്ഥനാപൂർവം അത് സ്വീകരിക്കുവാനും പ്രാവർത്തികമാക്കുവാനും നമുക്ക് പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരാകാം.

16. കൂട്ടായ്മയുടെ കർമ്മങ്ങളായ വിദ്യാഭ്യാസം, രോഗിശുശ്രൂഷ, സാമൂഹ്യസേവനം, കലാസാംസ്ക്കാരിക സപര്യ, മാധ്യമധർമ്മം, കാരുണ്യപ്രവർത്തനം എന്നിവയെയും ക്രൈസ്തവസാക്ഷ്യത്തിന്റെ അവശ്യഭാഗമായി കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം സാമൂഹികപ്രവർത്തനങ്ങളിലെല്ലാം സത്യനിഷ്ഠ, നീതിബോധം, സുതാര്യത എന്നീ മൂല്യങ്ങൾ മുറുകെ പിടിച്ചാൽ അതുതന്നെയാണ് നമുക്ക് പൊതുസമൂഹത്തിന് കൊടുക്കാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സംഭാവന. ഇത്തരം ബാഹ്യപ്രവൃത്തികളിലാണ് നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ആന്തരികമായ ആധികാരികത ബാഹ്യമായി പ്രകാശിതമാകേണ്ടത്. ശരിയായ മാധ്യമധർമ്മം നിർവഹിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്ന ദിനപത്രങ്ങളെയും മറ്റ് മാധ്യമങ്ങളെയും സഭാമക്കൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

കൃഷിയിലും പരമ്പരാഗതവ്യവസായങ്ങളിലുമുള്ള നമ്മുടെ ജനത്തിന്റെ ഈടുപാട് നിലനിർത്തുകയും പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ വൈദികരും അല്മായരുമായ സമൂഹനിയന്താക്കൾ ശ്രദ്ധിക്കണം. ഓരോ കുടുംബവും ജൈവകൃഷിയെ ഒരു കർമ്മപരിപാടിയായി സ്വീകരിക്കണം.

17. പാവപ്പെട്ടവരോടും ക്ലേശിതരോടും ഭിന്നശേഷിയുള്ളവരോടും പീഡനങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകുന്നവരോടും നമ്മൾ ഐക്യദാർഢ്യം ഉള്ളവരായിരിക്കണം. അനുദിന ക്രൈസ്തവ ജീവിതശൈലിയിൽ ഇവരെയെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. സ്നേഹത്തിന്റെയും കാരുണ്യത്തിന്റെയും പ്രവർത്തനങ്ങൾ നമ്മുടെ സാധാരണ ജീവിതശൈലി ആകണം. അത്തരം

പ്രവർത്തനങ്ങൾ വല്ലപ്പോഴും ചെയ്യേണ്ട നന്മകൾ പോലെയല്ല, ക്രൈസ്തവ സാക്ഷ്യത്തിന്റെതന്നെ ഉത്തരവാദിത്വംപോലെ നാം നിർവഹിക്കണം.

18. പൊതുസമൂഹത്തിൽ എല്ലാ മതങ്ങളോടും സംസ്ക്കാരങ്ങളോടും ഇഴുകിച്ചേർന്ന് മാനവികതയുടെ മൂല്യങ്ങൾ മുറുകെപ്പിടിച്ച് മുന്നേറേണ്ടവരാണ് ക്രൈസ്തവർ. ഭാരതത്തിലെ മതസാംസ്ക്കാരികമൂല്യങ്ങൾ സ്വാംശീകരിച്ച് ഒന്നു ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്ന ശൈലി ഇതിനകം തന്നെ നാം സമാർജ്ജിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുതന്നെ നാം തുടരണം. എല്ലാമതങ്ങളിലും സംസ്ക്കാരങ്ങളിലുമുള്ള മൂല്യങ്ങളോട് ക്രിസ്തീയമൂല്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതികരിക്കുവാനും അതിനനുസരിച്ചുള്ള പ്രതിപ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ദൈവികമായ ഒരു മാനവികത കെട്ടിപ്പടുക്കുവാനും നാം പരിശ്രമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പൗരാണികമായ നമ്മുടെ വിശ്വാസപാരമ്പര്യത്തിന്റെ സാർവലൗകികമാനം അപ്രകാരം പൂർണ്ണമാക്കാൻ നമുക്ക് സാധിക്കട്ടെ.

ഉപസംഹാരം

പ്രിയ സഹോദരീ സഹോദരന്മാരെ,

19. കാലികമായ മൂന്ന് വിഷയങ്ങളെ ആധാരമാക്കി നമ്മുടെ സഭയുടെ നാലാം മേജർ ആർക്കിഎപ്പിസ്കോപ്പൽ അസംബ്ലിയിൽ നടന്ന ചർച്ചകളുടെയും മുന്നോട്ടുവച്ച നിർദ്ദേശങ്ങളുടെയും വെളിച്ചത്തിൽ സഭയിലാകമാനം ഉണ്ടാകേണ്ട കാഴ്ചപ്പാടുകളെയും കർമ്മപദ്ധതികളെയും സമ്യക്കായി അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമാണ് ഈ പ്രബോധനരേഖ. എല്ലാം ഇതിൽ പൂർണ്ണമായി ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ട് എന്ന് പറയാൻ വയ്യ. എങ്കിലും എല്ലാ രൂപതകളിലും ഈ രേഖയിലെ പ്രധാനചിന്തകൾ ചർച്ചചെയ്യുകയും അവസാനം ചേർത്തിട്ടുള്ള കർമപരിപാടികൾ നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് സ്നേഹപൂർവം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. രൂപതാടിസ്ഥാനത്തിലും സമർപ്പിത സമൂഹങ്ങളിലും ഇടവകകളിലും കുടുംബങ്ങളിലും സംഘടനകളിലും സ്ഥാപനങ്ങളിലും ഇതിനാവശ്യകമായ പ്രായോഗിക നടപടികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. അതുവഴി നവീകരണത്തിന്റെ നിരന്തര അനുഭവം സഭയിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ ഇടയാകട്ടെ. “സഭ എപ്പോഴും നവീകരിക്കപ്പെടേണ്ടവളാണ്” (*ecclesia semper reformanda*) എന്ന ചൊല്ലിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഈ രേഖയിലെ പ്രായോഗിക നടപടികളെ നമുക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാൻ ശ്രമിക്കാം.

ലളിതജീവിതശൈലിയിലൂടെ, സഭയുടെ മുഖത്തിന് മിശിഹായുടെ ശരീരമെന്ന നിലയിൽ, മനോഹാരിത വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നതാണ് അസം

ബ്ലിയുടെ ശക്തമായ അഭിപ്രായം. "സഭ കുടുംബങ്ങളുടെ കുടുംബമാണ്" (*സ്നേഹത്തിന്റെ ആനന്ദം*, നമ്പർ 87) എന്ന് ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പാ പറയുന്ന ദർശനമനുസരിച്ച് കുടുംബത്തിന്റെ ചൈതന്യം സഭ മുഴുവൻ നമുക്ക് വ്യാപകമാക്കാം. സഭാംഗങ്ങൾക്ക് പരസ്പരം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട സ്നേഹവും കരുതലും കൂട്ടായ്മാബോധവും സഭയിലാകമാനം പ്രകടമാകട്ടെ. പ്രവാസികളെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് സഭയുടേതായ ഈ കുടുംബ കൂട്ടായ്മ.

ശരിയായ സഭാ വീക്ഷണത്തിൽ സ്വർഗ്ഗീയസഭയും ഭൗമികസഭയും സദാ പരസ്പരാശ്ലേഷണത്തിലായിരിക്കണം. പ്രാർത്ഥന, തിരുവചനം, വിശുദ്ധ കൂദാശകളുടെ സ്വീകരണം, എല്ലാറ്റിലുമുപരി വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ അർപ്പണം, എല്ലാം പങ്കുവയ്ക്കുന്ന ജീവിതശൈലി എന്നിവയാണ് ഭൂമിയിലെ ദൈവജനമായ നമ്മെ സ്വർഗ്ഗീയ കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് നിരന്തരം നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ആദിമക്രൈസ്തവർ വിശുദ്ധരെന്ന് വിളിക്കപ്പെടാൻ കാരണമിതാണ്. ഈ ഭൂമിയിൽ വിശുദ്ധിയിൽ വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗത്തിലെ വിശുദ്ധരുടെ കൂട്ടായ്മയോട് നമുക്ക് സദാ ഐക്യപ്പെടുവാൻ പരിശ്രമിക്കാം. പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയത്തിന്റെയും വിശുദ്ധ തോമാശ്ലീഹായുടെയും എല്ലാ വിശുദ്ധരുടെയും വിശിഷ്യ നമ്മുടെ സഭയിലെ വിശുദ്ധരുടെയും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരുടെയും മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം നമുക്ക് തുണയായിരിക്കട്ടെ.

കാക്കനാട് മൗണ്ട് സെന്റ് തോമസിലുള്ള സീറോമലബാർ സഭയുടെ മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്കോപ്പൽ കൂരിയായിൽനിന്ന്, 2017 ജനുവരി 6-ാം തീയതി, നമ്മുടെ കർത്താവ് ഈശോമിശിഹായുടെ ദനഹാത്തിരുനാളിൽ, നല്കപ്പെട്ടത്.

കർദിനാൾ ജോർജ് ആലഞ്ചേരി

സീറോ മലബാർ സഭയുടെ മേജർ ആർച്ച്ബിഷപ്പ്

കർമപരിപാടികൾ

നേതൃത്വശുശ്രൂഷയുടെ തലത്തിൽ

1. മെത്രാന്മാരുടെ ഇടവക സന്ദർശനത്തെയും അവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആഘോഷങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതും മാറ്റം വരുത്തേണ്ടതുമായ കാര്യങ്ങൾ ഓരോ മെത്രാനും തന്റെ രൂപതയിൽ അറിയിക്കുന്നതായിരിക്കും.

2. വൈദികർ അവരുടെ അനുദിനജീവിതസാക്ഷ്യത്തിലും അജപാലനശുശ്രൂഷയിലും വരുത്തേണ്ട മാറ്റങ്ങളെയും സ്വീകരിക്കേണ്ട നിലപാടുകളെയുംകുറിച്ച് രൂപതാമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ അവർക്കു നിർദേശങ്ങൾ നല്കുന്നതാണ്.

3. സന്യസ്തസമൂഹങ്ങളും സന്യസ്തരും അവരുടെ സമർപ്പണജീവിതത്തിന്റെയും ശുശ്രൂഷകളുടെയും തലങ്ങളിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ട ലാളിത്യത്തിന്റെ നിലപാടുകളും തങ്ങളുടെ സിദ്ധി (charism) ക്കനുസരിച്ച് വരുത്തേണ്ട മാറ്റങ്ങളും സന്യാസശ്രേഷ്ഠരുടെ തീരുമാനങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കി സന്യാസസമർപ്പണസാക്ഷ്യം കൂടുതൽ ദീപ്തവും ഫലപ്രദവുമാക്കേണ്ടതാണ്.

രൂപതതലത്തിൽ

4. ഇടവകകളിലെയും സ്ഥാപനങ്ങളിലെയും നിർമാണപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് സഭയിലെ പ്രബോധനങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായ ലാളിത്യം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന് കൃത്യമായ നിയമങ്ങൾ രൂപതാതലത്തിൽ പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടതാണ്.

5. ഇടവകകളിലെയും സ്ഥാപനങ്ങളിലെയും സന്യാസസമൂഹങ്ങളിലെയും കുടുംബങ്ങളിലെയും ആഘോഷങ്ങൾ ക്രിസ്തീയ ജീവിതശൈലിയിൽ ലളിതമായി നടത്തുന്നതിന് പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം മാർഗനിർദേശങ്ങൾ ഓരോ രൂപതയും സന്യാസസമൂഹവും തയ്യാറാക്കി നല്കേണ്ടതാണ്.

6. ഒരു നിശ്ചിത ശതമാനം സീറ്റുകൾ സ്കൂളുകളിലും, കോളേജുകളിലും, പ്രൊഫഷണൽ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിലും ആശുപത്രികളിലും അർഹതയുള്ള പാവപ്പെട്ടവർക്കായി മാറ്റി വയ്ക്കുവാൻ രൂപതകളും സന്യാസസമൂഹങ്ങളും നടപടികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. അതുപോലെ

പാവപ്പെട്ട രോഗികൾക്ക് സഭയുടെ ആശുപത്രികളിൽ ഉദാരമായ ഇളവുകൾ നല്കേണ്ടതാണ്.

7. ഓരോ രൂപതയും തങ്ങളുടെ വരുമാനത്തിന്റെ ഒരു നിശ്ചിത ശതമാനം ദളിത് ക്രിസ്ത്യാനികൾ, കർഷകർ, മുക്കുവർ, വിധവകൾ, നിർദ്ധനരായ വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്നിവർക്ക് സാമ്പത്തികസഹായമായി നല്കേണ്ടതാണ്.

8. നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പ്രവേശനം നല്കുന്നതും അദ്ധ്യാപകർക്കും മറ്റ് സ്റ്റാഫ് അംഗങ്ങൾക്കും ജോലി നല്കുന്നതും നിയമാനുസൃതവും സുതാര്യവുമായിരിക്കണം.

9. രണ്ടിലേറെ കുട്ടികളുള്ള കുടുംബങ്ങൾക്ക് സാമ്പത്തികമായ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്ക് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ചികിൽസയ്ക്കും ആവശ്യമായ പ്രത്യേക സാമ്പത്തികസഹായങ്ങൾ സംലഭ്യമാക്കാൻ രൂപതാ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിർദേശങ്ങൾ നല്കേണ്ടതാണ്.

10. ലൈംഗികതയെ സംബന്ധിച്ച ക്രൈസ്തവദർശനം കുടുംബങ്ങൾക്കായി, പ്രത്യേകിച്ച് കുട്ടികൾക്കും യുവജനങ്ങൾക്കുമായി നല്കണം. പ്രോ-ലൈഫ്, പ്രോ-ഫാമിലി പരിപാടികൾ എന്നിവ ഇടവകകൾ കൂടുതലായി സംഘടിപ്പിക്കണം. ഗർഭഛിദ്രം തടയാൻ വേണ്ടി നവദമ്പതികൾക്കും ഡോക്ടർമാർക്കും നേഴ്സുമാർക്കും ബോധവത്കരണ പരിപാടികൾ രൂപതാ/ഫൊറോനാ തലങ്ങളിൽ നടത്തണം.

11. പ്രായപരിധികൾക്കനുസരിച്ചും, കുടുംബതലത്തിലും, ധ്യാനങ്ങളും ബോധവല്ക്കരണസെമിനാറുകളും കൂടുതലായി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം.

12. മദ്യത്തിനും മയക്കുമരുന്നിനും മറ്റ് ആസക്തികൾക്കും അടിമകളായവരെ വീണ്ടെടുക്കുന്ന അജപാലനപ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടുതൽ ആസൂത്രണം ചെയ്യുകയും അതിനാവശ്യമായുള്ള സംവിധാനങ്ങൾ കൂടുതലായി ഏർപ്പെടുത്തുകയും വേണം. പ്രത്യേകം സംവിധാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത രൂപതകൾ അയൽരൂപതയിലെ സംവിധാനങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.

13. ഒരോ ഇടവകയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും ആവശ്യങ്ങൾക്കും സാദ്ധ്യതകൾക്കും അനുസരിച്ച് വിവിധ പ്രേഷിതമേഖലകളിൽ പ്രാവീണ്യം സിദ്ധിച്ചവരുടെ സംഘങ്ങൾ (resource teams) ഫൊറോനാകളുടെയോ ഇടവകകളുടെയോ മേൽനോട്ടത്തിൽ രൂപപ്പെടുത്തി അവരുടെ ശുശ്രൂഷകൾ നിജപ്പെടുത്തുന്നത് ഇടവകകളുടെയും കുടുംബങ്ങളുടെയും വളർച്ചക്ക് ആവശ്യമാണ്.

14. സഭയിൽ നേതൃത്വശുശ്രൂഷയിലേക്ക് കടന്നുവരുന്ന അല്മായ സഹോദരങ്ങൾക്ക്, പ്രത്യേകിച്ച് കൈക്കാരന്മാർ, ദേവാലയശുശ്രൂഷികൾ, മതാദ്ധ്യാപകർ, കുടുംബക്കൂട്ടായ്മ ഭാരവാഹികൾ, സംഘടനാ ഭാരവാഹികൾ എന്നിവർക്ക്, സഭയുടെ ശരിയായ ജീവിതശൈലിക്ക് യോജിച്ച ലാളിത്യത്തെക്കുറിച്ച് വേണ്ടത്ര പരിശീലനം നല്കണം.

15. യുവജനങ്ങളുടെ ജോലിസാദ്ധ്യതകൾ സംബന്ധിച്ചും വ്യത്യസ്ത രീതികളിൽ ക്ലേശമനുഭവിക്കുന്നവർക്കുള്ള സർക്കാർ പദ്ധതികൾ, സബ്സിഡികൾ, സഹായങ്ങൾ മുതലായവയെക്കുറിച്ചും അറിവ് നല്കുന്നതിനായി, "*ഹെൽപ് ഡെസ്ക്*", രൂപതാ/ഫൊറോനാ തലങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുത്തണം.

16. ഫ്ളക്സ് ഉപയോഗം നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തണം. വെടിക്കെട്ട്, ഉച്ചഭാഷിണിയുടെ ഉപയോഗം എന്നിവ രൂപതാതലത്തിൽ നല്കുന്ന നിബന്ധനകൾക്ക് വിധേയമാക്കണം.

ഇടവകതലത്തിൽ

17. അജപാലകർ, ഓരോ ഇടവകയും അതിലെ കുടുംബങ്ങളും നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ പ്രാധാന്യവും ഗൗരവവുമനുസരിച്ച് തിട്ടപ്പെടുത്തുകയും പരിഹാരമാർഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തി പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യണം.

18. വിവാഹത്തിലും കുടുംബബന്ധങ്ങളിലുമുള്ള തകർച്ചകൊണ്ട് ദുരിതമനുഭവിക്കുന്ന വിശ്വാസികളെ സഹഗമിക്കുവാനും സന്തോഷപ്രദമായ കുടുംബജീവിതം പുനരാരംഭിക്കുവാൻ അവരെ സഹായിക്കാനുംവേണ്ടി എല്ലാ വൈദികരും സന്യസ്തരും പരിശ്രമിക്കണം. യോഗ്യരായ ദമ്പതികളെ ഇത്തരം അജപാലനശുശ്രൂഷകൾക്കായി പരിശീലനം നല്കി നിയോഗിക്കണം.

19. കൗദാശികവിവാഹം കൂടാതെയുള്ള സിവിൽവിവാഹം, വിവാഹത്തിനു മുമ്പുള്ള കൂടിത്താമസം മുതലായ ഇന്നത്തെ ആഗോള സാംസ്കാരിക പ്രവണതകളെ തടയാൻ അജപാലകർ വിശ്വാസികളെ പ്രത്യേകം സഹായിക്കണം.

20. മറ്റ് മതവിഭാഗങ്ങളുമായി വിവാഹ ബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കുടുംബങ്ങളിലെ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ, അവരുടെ കുട്ടികൾ എന്നിവരെക്കുറിച്ച് അജപാലകർക്ക് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധയുണ്ടായിരിക്കണം.

21. കുടുംബങ്ങളുടെ തുടർപരിശീലനത്തിനുവേണ്ടി വിവാഹാനന്തര ബോധവൽകരണ പരിശീലനപദ്ധതികൾ കുടുംബപ്രേഷിതത്വകേന്ദ്രങ്ങളിൽ തുടങ്ങണം.

22. കുടുംബങ്ങൾ, ഇടവകകൾ ഉൾപ്പെടെ സഭയുടെ എല്ലാ തലങ്ങളിലും സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ തുല്യമഹത്വം ഉറപ്പാക്കുകയും തുല്യപങ്കാളിത്തത്തിന് അവസരമൊരുക്കുകയും വേണം. കുടുംബങ്ങളിൽ ഉത്തരവാദിത്വപൂർണ്ണമായ സ്ത്രീപുരുഷ പങ്കാളിത്തത്തോടുകൂടി സാമ്പത്തികമുൾപ്പെടെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ തീരുമാനമെടുക്കേണ്ടതാണ്.

23. ഇടവക ഉൾപ്പെടെയുള്ള സഭയുടെ ഭരണസംവിധാനങ്ങളിൽ അമിതമായ ഉദ്യോഗസ്ഥ മേധാവിത്വശൈലി ഉപേക്ഷിക്കണം. സഭാസംവിധാനങ്ങളുടെ ഓഫീസുകൾ അജപാലനശുശ്രൂഷയുടെ സ്വഭാവം നിലനിർത്തുകയും ആവശ്യമെങ്കിൽ ജനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ സംലഭ്യമാകുംവിധം പുനഃക്രമീകരണം നടത്തുകയും വേണം.

24. വൈദികരിൽനിന്നും സമർപ്പതരിൽനിന്നും കൂടുതൽ ഹൃദ്യമായ വാക്കുകളും സമീപനങ്ങളും എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും, വിശിഷ്യ യുവജനങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കണം.

25. തിരുനാളുകൾ ഇടവകയുടെ പൊതുവായ ആഘോഷമായിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ഒരു വ്യക്തിയെയോ, കുടുംബത്തെയോ മാത്രമായി പ്രസുദേന്തിയാക്കുന്നത് നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയും വേണം.

26. എല്ലാ ആഘോഷങ്ങളുടെയും നടത്തിപ്പിനായി ശേഖരിക്കുന്ന തുകയുടെ 10%ൽ കുറയാത്ത ഒരു ഭാഗം, പാവങ്ങൾക്കും ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുമായി മാറ്റിവയ്ക്കണം.

27. പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തിനായി ഇടവകകളും സ്ഥാപനങ്ങളും ക്ലീൻ പാരിഷ് പരിപാടികളും ക്ലീൻ ക്യാംപസ് പ്രോജക്റ്റുകളും നടപ്പിലാക്കണം.

കുടുംബതലത്തിൽ

28. ഓരോ കുടുംബവും കുടുംബപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള തങ്ങളുടെ സമയം നിശ്ചയിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കണം. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം മാതാപിതാക്കൾക്കും മുതിർന്നവർക്കും മക്കൾ സ്തുതി ചൊല്ലുന്ന രീതി എല്ലാ കുടുംബങ്ങളും അനുവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

29. കുടുംബങ്ങളിൽ സ്നേഹം വർദ്ധിച്ചുവരുവാൻ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ഒന്നുചേരൽ, കുടുംബപ്രാർത്ഥന, ഒരുമിച്ചിരുന്നുള്ള സംഭാഷണം, ഭക്ഷണം, യാത്രകൾ മുതലായവ പതിവായി നടത്തണം.

30. പെസഹാ അപ്പം മുറിക്കൽ, തിരുനാൾവിരുന്ന് മുതലായ കുടുംബത്തിലെ ആചാരങ്ങളും കർമ്മങ്ങളും ഇടവകതലത്തിൽ നടത്തുന്നത് നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. പരമ്പരാഗതമായ ഊട്ടുസദ്യയുള്ള ദേവാലയങ്ങളെ അപവാദമായി കാണാവുന്നതേയുള്ളൂ.

31. വിവിധ മതവിശ്വാസികൾ ഒന്നിച്ചു താമസിക്കുന്ന ഭാരതത്തിന്റെ പരിതോവസ്ഥയിൽ, മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ സഭയെയും അജപാലനപ്രവർത്തങ്ങളെയും നിഷേധാത്മകമായി വിമർശിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് വിശ്വാസികൾ വിട്ടുനിൽക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ അജപാലനനേതൃത്വം അല്മായരിൽ നിന്നുള്ള സർഗാത്മകവിമർശനങ്ങളോടും നിർദ്ദേശങ്ങളോടും തുറവിയുള്ളതായിരിക്കണം.

32. ഓരോ വിശ്വാസിയും തന്റെ സമ്പാദ്യത്തിന്റെ ദശാംശം ദൈവാലയത്തിന് കൊടുക്കുന്ന രീതി കഴിവതും പ്രാവർത്തികമാക്കേണ്ടതാണ്.

33. സമ്പന്നകുടുംബങ്ങൾ ദരിദ്രകുടുംബങ്ങളെ ദത്തെടുക്കുകയും സാമ്പത്തികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവും സാമൂഹികവുമായ ആവശ്യങ്ങളിൽ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യണം.

മിഷൻപ്രവർത്തനങ്ങൾ

34. സഭയുടെ മിഷൻപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നേരിട്ടും അല്ലാതെയും സഹകാരികളാകാൻ അല്മായസഹോദരങ്ങൾക്ക് അജപാലകർ അവസരങ്ങൾ നൽകണം. അല്മായർ നടത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന മിഷൻസംരംഭങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം.

35. മിഷൻപ്രവർത്തനങ്ങളെ ത്വരിതപ്പെടുത്തുവാൻ സഭയുടെ മൗണ്ട് സെന്റ് തോമസ് ആസ്ഥാനകാര്യാലയത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന "സീറോ മലബാർ മിഷനെ" (SyMM) നിർലോപമായ സഹകരണം നല്കി ശക്തിപ്പെടുത്തണം.

36. നല്ല സാമ്പത്തികശേഷിയുള്ള ഇടവകകളും സ്ഥാപനങ്ങളും, നമ്മുടെ മിഷൻരൂപതകൾ, മിഷൻ റീജനുകൾ, മിഷൻ സെന്ററുകൾ എന്നിവയെ ദത്തെടുക്കണം.

37. മിഷണറിമാരെ, അവരുടെ മിഷൻ പ്രദേശത്തുണ്ടാകുന്ന അനുഭവങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കാനും അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സഹായിക്കാനുമായി ഇടവകകളിലേക്കും രൂപതകളിലേക്കും ക്ഷണിക്കണം.

പ്രവാസികൾ

38. പ്രവാസികളുടെ സമൂഹങ്ങളിലെല്ലാം സിനഡിന്റെ നിർദേശങ്ങളനുസരിച്ച് ലിറ്റർജിയും കൂദാശകളും ആഘോഷിക്കണം.

39. പ്രവാസികളുടെ പേരു രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ സഹായിക്കുന്നതിന് പ്രവാസികളുടെ ഒരു ഡേറ്റാ ബാങ്ക് സഭയുടെ വ്യത്യസ്ത തലങ്ങളിൽ ശേഖരിക്കണം. കാര്യക്ഷമമായ ബന്ധം പ്രവാസികളുടെയിടയിലും പ്രവാസികളുമായും ഇന്ത്യക്കു പുറത്തുള്ള രൂപതകളുമായും വളർത്തുവാൻ വേണ്ടി വെബ്സൈറ്റും മറ്റ് ആധുനിക സാമൂഹിക മാധ്യമസങ്കേതങ്ങളും സൗകര്യങ്ങളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തണം.

40. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ജോലിക്കുംവേണ്ടി ഇടവക വിട്ടുപോകുന്ന യുവതീയുവാക്കളുടെ ഒരു പട്ടിക ഇടവകകൾ സൂക്ഷിക്കണം. അവർ ജീവിക്കുന്ന പുതിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ അവരെ സീറോമലബാർ സമൂഹവുമായി ബന്ധപ്പെടാൻ അജപാലകർ സഹായിക്കണം.

41. പ്രവാസികളെയും അവരുടെ തുടർതലമുറകളെയും സജീവക്രൈസ്തവരും പക്വതയുള്ള മിഷണറിമാരുമാക്കുവാൻ സുശക്തമായ സംഘടിത സംവിധാനങ്ങൾ രൂപതകളിലും പ്രവാസിസമൂഹങ്ങളിലും ഉണ്ടാകണം. റിസേർച്ച് സെന്റർ ഉൾപ്പടെയുള്ള സ്ഥിരമായ പ്രവാസി ഗ്ലോബൽ ഓഫീസ്, പ്രവാസി ദൈവശാസ്ത്രഫോറം, വിശ്വാസപരിശീലനവിഭാഗത്തിന്റെ ആഗോളശാഖകൾ എന്നിവ ഉണ്ടാകണം.

42. പ്രവാസികളായ വിശ്വാസികൾ മാതൃഇടവകകളിൽനിന്ന് കൂദാശകൾ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അവർക്ക് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യതയോടും സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടും അവ ലഭിക്കുവാൻ ഇടയാകണം. അതേ സമയം, പ്രവാസികൾ അവർക്കായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സഭാസംവിധാനങ്ങളോട്, വിശിഷ്യാ ഫ്രീ-സ്റ്റേറ്റ് സർട്ടിഫിക്കറ്റോ മറ്റ് എഴുത്തുകളോ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന ക്രമീകരണത്തോട്, സഹകരിക്കുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണ്.

43. പ്രവാസപ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രോവിൻസുകളും ഭവനങ്ങളും തുടങ്ങുവാൻ സീറോമലബാർ സഭയിൽപ്പെട്ട സമർപ്പിത സമുഹങ്ങൾ തയ്യാറാകണം. അവർ ലത്തീൻ രൂപതകളിലാണു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതെങ്കിലും അവരുടെ ഭവനങ്ങളിൽ സീറോമലബാർ ലിറ്റർജി ആഘോഷിക്കാനും സഭയുടെ തനിമയനുസരിച്ചു ജീവിക്കാനും ശ്രദ്ധിക്കണം.

പൊതുനിർദേശങ്ങൾ

44. ആരാധനാക്രമത്തിലുള്ള ഐക്യവും അതിന്റെ സാരാംശങ്ങളിലുള്ള ഐകരൂപ്യവും പാലിക്കാൻ സീറോമലബാർ സഭയിലെ ദൈവജനം മുഴുവനും തയ്യാറാകണം.

45. ക്നാനായാ സമൂഹത്തിനുവേണ്ടി, ആ സമൂഹത്തിന് പരിഗണനീയ മായ അംഗങ്ങളുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം ക്നാനായാ അജപാലനാശുശ്രൂഷാ സൗകര്യം സംലഭ്യമാക്കണം.

46. സീറോ മലബാർ അല്മായ സംഘടനയായ കാത്തോലിക്കാ കോൺ ഗ്രസ്സിനെ അല്മായരും അജപാലകരും ഒരുപോലെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ട താണ്.

47. സഭയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന പത്രമാസികകളെയും മറ്റ് ആനുകാലികങ്ങളെയും ഇലക്ട്രോണിക് – ഇന്റർനെറ്റ് മാധ്യമങ്ങളെയും കഴിവതും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

48. പാർശ്വവത്കരിക്കപ്പെട്ടവർ ഇന്ത്യയിൽ ക്രൂരമായ പീഡനത്തിനു വിധേയരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് തികച്ചും അപലപനീയമാണ്. ദളിതരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും കുട്ടികളുടെയും മതന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെയും വിമോചന ത്തിനും ശാക്തീകരണത്തിനും വേണ്ടി നാം മുന്നിട്ടിറങ്ങണം. പാർശ്വവത്കരിക്ക പ്പെട്ടവർക്കുള്ള അവകാശങ്ങൾ സർക്കാരിൽനിന്ന് നേടിയെടുക്കുവാൻ ഫലപ്രദമായ പരിഹാരമാർഗങ്ങൾ തേടേണ്ടതാണ്.

49. പശ്ചിമഘട്ടത്തിലുള്ള കൃഷിക്കാരുടെ ദയനീയ സ്ഥിതിയിൽ ഉത്കണ്ഠ പ്പെടുകയും അവരുടെ ദുഃഖങ്ങളിലും ആകുലതയിലും പൂർണമായി പങ്കു ചേരുകയും ചെയ്യണം.

50. തീരദേശങ്ങളിൽ കഴിയുന്നവരുടെ ഉദ്ധാരണത്തിനായി ക്രിയാത്മക പദ്ധതികൾ സർക്കാരിന്റെ പിന്തുണയോടെ നടപ്പിലാക്കണം.

51. നഷ്ടത്തിൽ കലാശിക്കുന്ന കൃഷികൾക്കും പരമ്പരാഗത വ്യവസായ ങ്ങൾക്കും പകരം ലാഭകരമായ കൃഷികളിലേക്കും പുതിയ വ്യവസായ സംരംഭങ്ങളിലേക്കും തിരിയുവാൻ നാം പരിശ്രമിക്കണം.

52. പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളിലും സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങളിലുമുള്ള അഴിമതി, നീതിരഹിതമായ വേതനം തുടങ്ങിയ സാമൂഹികദ്രോഹങ്ങളും, ജലം, വായു തുടങ്ങിയവയെ മലിനമാക്കുന്ന പാരിസ്ഥിതിക ദ്രോഹങ്ങളും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അത്തരം പ്രവൃത്തികളെ നിരോധിക്കുന്നതിനും നീതി പുനഃസ്ഥാപിക്കു

ന്നതിനും വേണ്ടി സഭാമക്കൾ ക്രിയാത്മകമായി പ്രതികരിക്കുകയും ആവശ്യ മെങ്കിൽ പ്രതിപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്യണം.

53. സീറോ മലബാർ സഭയിലെല്ലാം സമുചിതസന്ദർഭങ്ങളിൽ "സീറോ മലബാർ സഭാഗാനം" പാടുന്ന രീതി അവലംബിക്കണം.

വിലയിരുത്തി മുന്നോട്ട്

54. അസംബ്ലിയുടെ നിർദേശങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് ഗുണമേന്മയുള്ളതും പ്രായോഗികവുമായ ധാരാളം മാർഗങ്ങൾ സഭാ-രൂപതാ-സന്യാസസമൂഹ -തലങ്ങളിൽ കണ്ടെത്തുകയെന്നത് സുപ്രധാന കാര്യമാണ്. അസംബ്ലിയുടെ നിർദേശങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കാനുള്ള എല്ലാ പരിശ്രമങ്ങളുടെയും ഇടയ്ക്കിട യ്ക്കുള്ള വിലയിരുത്തൽ, സോഷ്യോ-പാസ്റ്ററൽ മോണിറ്ററിംഗ്, സഭാ-രൂപതാ-സന്യാസസമൂഹ-തലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്.

കാക്കനാട് മൗണ്ട് സെന്റ് തോമസിലുള്ള സീറോമലബാർസഭയുടെ മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്കോപ്പൽ കൂരിയായിൽനിന്ന്, 2017 ജനുവരി 6-ാം തീയതി, നമ്മുടെ കർത്താവ് ഈശോമിശിഹായുടെ ദനഹാത്തിരുനാളിൽ, നല്കപ്പെട്ടത്.

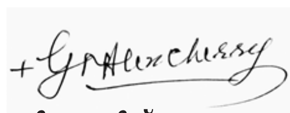

കർദിനാൾ ജോർജ് ആലഞ്ചേരി
സീറോ മലബാർ സഭയുടെ മേജർ ആർച്ച്ബിഷപ്പ്

Syro-Malabar Church Anthem

(സീറോ-മലബാർ സഭാഗാനം)

സീറോമലബാർ സഭയുടെ തനയർ
മാർതോമായുടെ മക്കൾ
ഘോഷിക്കുകയായ് ലോകം മുഴുവൻ
ഒരുജനമായ് തിരുവചനം

ആർഷഭാരതസംസ്കാരത്തിൽ
ഉദയംകൊണ്ടൊരു നവജനത
ഇന്നീസഭതൻ മഹിതചരിത്രം
സാന്ദ്രം ശ്രേഷ്ഠം ദീപ്തം...

പള്ളികളേഴര തോമാശ്ലീഹാ
പടുത്തുയർത്തിയതോർക്കാം
വിശ്വാസത്തിനു ദർശനമേകും
മാർതോമാതൻ സച്ചരിതം

ശ്ലീഹാ നാട്ടിയ സ്ലീവാത്തണലിൽ
മുന്നേറും നാം ദൈവജനം
തനിമവിടാതെ കാത്തീടാം
ദൈവിക, ശ്ലൈഹിക സൂക്തം

സത്യം ജീവൻ മാർഗവുമൊരുപോൽ
സുതരിൽ നിതരാം കൃപയാകാൻ
മിശിഹാ നല്കിയ സ്നേഹപ്രഭയിൽ
വിശ്വം മുഴുവൻ തെളിയട്ടെ

അജപാലകനായി വാണീടട്ടെ
തിരുസഭതലവൻ മാർപാപ്പാ
സീറോ-മലബാർ സഭയുടെ താതൻ
നിരതം നമ്മെ നയിക്കട്ടെ

ജയ ജയ പാരിൽ വിശ്രുതയായ്
സീറോ-മലബാർ സഭയെന്നും
ജയ ജയ തോമാശ്ലീഹാ
ക്രിസ്തുമഹോന്നത ശിഷ്യൻ (2)